

Netta Puustinen

Lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien psykososiaalisen hyvinvoinnin tukeminen

Scoping-katsaus

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Sosionomi YAMK

Terveysten edistäminen

Opinnäytetyö

14.4.2024

Tiivistelmä

Tekijä:	Netta Puustinen
Otsikko:	Lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien psykososiaalisen hyvinvoinnin tukeminen
Sivumäärä:	41 sivua + 2 liitettä
Aika:	14.4.2024
Tutkinto:	Sosionomi YAMK
Tutkinto-ohjelma:	Terveyden edistäminen
Ohjaaja:	Lehtori (TtT) Jaana Seitovirta

Lapsikohteinen seksuaalinen kiinnostus on tunteita herättävä aihe, joka liitetään usein lapsiin kohdistuvaan seksuaaliväkivaltaan. Arviolta kuitenkin yli puolet lapsiin kohdistetusta seksuaaliväkivallasta on sellaisten henkilöiden tekemiä, joiden seksuaalinen kiinnostus ei kohdistu lapsiin. Lapsikohteiseen seksuaaliseen kiinnostukseen liittyy niin ulkoista kuin sisäistettyä stigmaa ja erilaisia hyvinvointiin liittyviä ongelmia, jotka voivat myös nostaa riskiä lapsiin kohdistetun seksuaaliväkivallan toteuttamiselle.

Opinnäytetyön tarkoituksena oli kuvata scoping-katsauksen avulla lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien psykososiaalisen hyvinvoinnin tukemista. Tavoitteena oli lisätä sosiaali- ja terveydenhuollon ammattilaisten tietoutta lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien psykososiaalisesta hyvinvoinnista lapsikohteista seksuaalisuutta kokevien tukemiseksi ja seksuaaliväkivallan ehkäisemiseksi.

Opinnäytetyön aineistona oli 20 lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta käsittelevää tutkimusta, jotka valittiin Pubmed, PsycInfo ja ProQuest Central tietokannoista. Katsauksen perusteella psykososiaaliseen hyvinvointiin vaikuttavia asioita olivat itsetuhoisuus, stigma, masennus, ahdistus, päihteiden käyttö ja yksinäisyys. Ammattilaisten osaamattomuus, pelko viranomaisilmoituksista ja stigmaan liittyvät syyt olivat keskeisimmät tuen hakemisen esteet. Ammattilaisten antamasta tueta oli enemmän kielteisiä kuin myönteisiä mainintoja.

Lapsikohteista seksuaalisuutta kokevien hyvinvoinnin edistämiseksi ja lapsiin kohdistuvan seksuaaliväkivallan ehkäisemiseksi kiinnostusta kokevien tukeminen hyvään ja rikoksettomaan elämään sekä stigman, masennuksen ja ahdistuksen kanssa selviytymiseen on tärkeää. Sosiaali- ja terveysalan ammattilaisten tietoutta lapsikohteisesta seksuaalisesta kiinnostuksesta on lisättävä ja matalan kynnyksen palveluiden saatavuus varmistettava.

Avainsanat: lapsikohteinen seksuaalinen kiinnostus, pedofilia, scoping-katsaus

Tämän opinnäytetyön alkuperä on tarkastettu Turnitin Originality Check -ohjelmalla.

Abstract

Author: Netta Puustinen
Title: Supporting the psychosocial well-being of people with a sexual attraction to children
Number of Pages: 41 pages + 2 appendices
Date: 14 April 2024

Degree: Master of Social Services
Degree Programme: Master's Degree Programme in Health Promotion
Instructor: Jaana Seitovirta, Senior lecturer (PhD)

Sexual attraction to children is often associated with sexual violence against children. However, it is estimated that more than half of all sexual violence against children is perpetrated by people who are not sexually attracted to them. Sexual attraction to children is associated with both external and internalised stigma and a range of wellbeing issues that can also raise the risk for perpetrating sexual violence against children.

The purpose of the thesis was to use a scoping review to describe how to support the psychosocial wellbeing of those who are sexually attracted to children. The aim was to increase the knowledge of social and health care professionals about the psychosocial well-being of people with sexual attraction to children in order to support those living with the attraction and to prevent sexual violence.

The thesis was based on 20 studies on sexual interest in children, selected from PubMed, PsycInfo and ProQuest Central databases. The main issues affecting psychosocial well-being were self-harm, stigma, depression, anxiety, substance use and loneliness. Lack of professional knowledge, fear of reporting to the authorities and stigma-related reasons were the main barriers for not seeking help. Experiences from help from professionals were more negative than positive.

It is important to support people with sexual attraction to children to live a good and crime-free life and to cope with stigma, depression, and anxiety. There is a need to raise awareness among social and health care professionals about the topic and to ensure easy access to services to people who are sexually attracted to children.

Keywords: sexual interest in children, minor attraction, pedophilia, scoping review

The originality of this thesis has been checked using Turnitin Originality Check service.

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Opinnäytetyön lähtökohdat	2
2.1	Lapsikohteinen seksuaalinen kiinnostus	2
2.2	Lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien psykososiaalinen hyvinvointi	4
2.2.1	Psykososiaalisuus käsitteenä	4
2.2.2	Asenteet ja ennakkoluulot	5
2.2.3	Lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien tukeminen	6
2.2.4	Ammattilaisten osaaminen ja valmiudet kohdata lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokeva	7
2.3	Lapsiin kohdistuva seksuaaliväkivalta	8
3	Opinnäytetyön tarkoitus, tavoite ja tutkimuskysymykset	10
4	Opinnäytetyön toteutus	11
4.1	Scoping katsaus tutkimusmenetelmänä	11
4.2	Aineiston keruu	11
4.3	Aineiston hankinta	13
4.4	Aineiston analyysi	14
5	Tulokset	16
5.1	Psykososiaaliseen hyvinvointiin vaikuttavat asiat	17
5.1.1	Kielteisesti vaikuttavat asiat	17
5.1.2	Myönteisesti vaikuttavat asiat	21
5.2	Kokemukset ammattilaistuen saamisesta	23
5.3	Tuen hakemisen esteitä	25
6	Pohdinta	27
6.1	Tulosten tarkastelu	27
6.2	Luotettavuus	30
6.3	Eettisyys	31
7	Johtopäätökset	32
	Lähteet	34
	Liitteet	

Liite 1. Katsauksen artikkelit lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien psykososiaalisen hyvinvoinnin tukemista

Liite 2. Tiedonhaun etenemisen kuvaus

1 Johdanto

Lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevat henkilöt ovat vaikeasti tavoitettavissa oleva ja stigmasta kärsivä ryhmä, joka yhdistetään usein virheellisesti synonyymina lapsiin kohdistuvaan seksuaaliväkivaltaan (Levenson & Grady & Morin 2019.). Arviolta kuitenkin yli puolet lapsiin kohdistetusta seksuaalirikoksista on sellaisten henkilöiden tekemiä, joiden seksuaalinen kiinnostus ei kohdistu lapsiin (Beier 2021; Seto 2021.) Lapsikohteiseen seksuaaliseen kiinnostukseen liittyy niin ulkoista kuin sisäistettyä stigmaa, josta johtuvat ongelmat voivat vaikuttaa lapsiin kohdistetun seksuaaliväkivallan toteuttamiseen (Jahnke 2018).

Lapsikohteista seksuaalisuutta kokevien terveyden edistämisen ja lapsiin kohdistuvien seksuaaliväkivallan ehkäisyn vuoksi tuen saaminen henkilöille, joiden seksuaalinen kiinnostus kohdistuu alle suojaikärajan oleviin lapsiin, on ensisijaisen tärkeää (Levenson ym. 2019). Useat ammattilaiset eivät kuitenkaan halua työskennellä lapsikohteista seksuaalisuutta kokevien kanssa. Sveitsiläisessä tutkimuksessa terapeutit pitivät kohderyhmän parissa työskentelyä tärkeänä, mutta 45 prosenttia ei halunnut työskennellä heidän kanssaan silloinkaan, kun seksuaalirikosta ei ollut tapahtunut. Lapsen kohdistuvaan seksuaalirikokseen syyllistyneiden kohdalla luku oli 63 prosenttia. (Schmidt & Niehaus 2022.) Saksassa tutkimukseen osallistuneista psykoterapeuteista 95 % ei halunnut työskennellä pedofiilien kanssa (Stiels-Glenn 2010).

Euroopan neuvoston yleissopimus lasten suojelemisesta seksuaalista riistoa ja seksuaalista hyväksikäyttöä vastaan eli ns. Lanzaroten sopimuksen toimeenpanosuunnitelman laatiminen oli osa pääministeri Sanna Marini hallitusohjelmaa. Toimeenpanoa suunnitteleva työryhmä asetettiin ajalle 1.11.2020-31.1.2025. Toimeenpanosuunnitelmassa toimenpiteinä mainitaan muun muassa potentiaalisten seksuaalirikollisten hoitoon hakeutumisen kynnyksen madaltaminen ja esimerkiksi terveyskeskusten henkilökunnan kouluttaminen palveluohjaukseen ja tukityöhön (Malja & October 2022). Lanzaroten sopimuksen mukaan ennaltaehkäiseviä palveluita tulee olla tarjolla lapsen kohdistuvaan seksuaalirikokseen syyllistymisen mahdollisuudesta huolissaan olevalle henkilölle (Lanzaroten sopimus).

Opinnäytetyön tarkoituksena oli scoping-katsauksen avulla kuvata lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien psykososiaalista hyvinvointia. Tavoitteena oli lisätä sosiaali- ja terveydenhuollon ammattilaisten tietoutta lapsikohteista seksuaalista kiinnos-

tusta kokevien psykososiaalisesta hyvinvoinnista lapsikohteista seksuaalisuutta kokevien tukemiseksi ja seksuaaliväkivallan ehkäisemiseksi. Opinnäytetyö liittyy korkeakouluopiskelijoiden hyvinvointia tukevaan Ohjauksella hyvinvointia–hankkeeseen, joka on usean korkeakoulun ja Nyyti ry:n yhteinen hanke opiskelijoiden ohjauksen ja opiskelija-hyvinvoinnin edistämiseksi korkeakouluissa. Hankkeen tavoitteena tukea korkeakouluopiskelijoiden hyvinvointia, opiskelukykyä ja elämänhallintaa. (Ohjauksella hyvinvointia-hanke). Lapsikohteinen seksuaalinen kiinnostus ja sitä kokevien tuen tarpeet jäävät usein näkymättömiin, jonka vuoksi opiskelijoiden hyvinvointipalveluissa on tärkeää olla tietoa lapsikohteisesta seksuaalisesta kiinnostuksesta.

2 Opinnäytetyön lähtökohdat

Opinnäytetyön keskeisiä käsitteitä ovat lapsikohteinen seksuaalinen kiinnostus ja psykososiaalisuus. Termiä lapsikohteinen seksuaalinen kiinnostus käytetään viittaamaan kaikkea alle 16-vuotiaisiin kohdistuvaa seksuaalista tai romanttista kiinnostusta. Termillä lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokeva henkilö tai lapsikohteinen henkilö tarkoitetaan B4UACT-organisaatiossa käytetyn termin ”minor attracted person” tavoin henkilöä, jonka seksuaalinen kiinnostus kohdistuu alle suojaikärajan (Suomessa 16-vuotta) oleviin lapsiin (B4U-ACT 2018). Termiä pedofilia käytetään viittaamaan joko diagnoosiin tai viitattaessa tiettyyn tutkimukseen, jossa termiä pedofilia on käytetty. Lapsiin kohdistuvalla seksuaaliväkivallalla tarkoitetaan lapsen seksuaalista koskemattomuutta rikkovia rikoksia, jotka voivat tapahtua fyysisessä kontaktissa lapsen kanssa tai verkon välityksellä.

2.1 Lapsikohteinen seksuaalinen kiinnostus

Lapsikohteinen seksuaalinen kiinnostus on kattokäsite, jolla tarkoitetaan seksuaalisen tai romanttisen kiinnostuksen tai tunteiden kohdistumista iältään alle suojaikärajan oleviin lapsiin (B4U-ACT 2018; Sorrentino & Abramowitz 2021). Lapsikohteisesta seksuaalisesta kiinnostuksesta käytetään lääketieteessä myös termiä pedofilia, joka Suomessa käytettävän Maailman terveysjärjestön ICD-10 tautiluokituksen mukaan on sukupuolisen kiinnostuksen kohdistumista lapsiin, tavallisesti esi- tai varhaisnuoruusikäisiin. Varsinaisen pedofiliadiagnoosin kriteerinä on vähintään 16-vuoden ikä, halun kohdistuminen vähintään viisi vuotta nuorempaan henkilöön ja että halu seksuaaliseen kanssakäymiseen lapsen tai lasten kanssa on vallitseva tai pysyvä. Lisäksi sukupuolisten kohdehäiriöiden yleiset kriteerit tulee täyttyä. (Terveyden ja hyvinvoinnin laitos 2021.) Henkilöllä voi olla lapsikohteinen seksuaalinen kiinnostus myös ilman virallista diagnoosia.

Pedofiilinen kiinnostus voi olla eksklusiivista, jolloin seksuaalinen kiinnostus kohdistuu esipuberteetti- ja/tai varhaispuberteetti-ikäiseen kehoon, tai ei-eksklusiivista, jolloin seksuaalinen kiinnostus kohdistuu lisäksi myös myöhäispubertiteettiseen tai aikuisikäiseen kehoon (Schermer & Amelung & Schuler & Grundmann & Beier 2021: 4). Fyysisen kehityksen määrittelyssä käytetään apuna Tannerin asteikkoa esipubertiteettistä eli asteikosta 1, aikuiseseen kehoon eli asteikkoon 5 (Tenberg ym.2015).

Pedofilian rinnalla voidaan puhua hebefiliasta, jolloin seksuaalinen mieltymys kohdistuu pubertiteetti-ikäisiin, yleensä 12–15 vuotiaisiin eli Tannerin asteikkoon 2 ja 3 (Schermer ym.2021:1; Seto 2018; Nissinen 2020:138.) Pedo- ja hebefilia voivat ilmentyä yhdessä (pedohebephilia) tai erikseen, ja niiden lisäksi voi esiintyä kiinnostusta myös myöhäispuberteettiseen ja aikuiskehoon (Schermer ym. 2021, 4–5). Hebefilian on arvioitu olevan noin kymmenen kertaa yleisempää kuin pedofilian (Nissinen 2020). Tässä opinnäytetyössä lapsikohteinen seksuaalinen kiinnostus pitää sisällään kaikki alle 16-vuotiaisiin liittyvän kiinnostuksen.

Lapsiin kohdistuvaan seksuaaliseen kiinnostukseen liittyy usein emotionaalinen samastuminen lapsiin (Taivaloja & Nurminen 2020:128), kiintymystä tai rakastumista lapseen, halu suojella lasta ja tehdä tämä onnelliseksi ja toive ystävyysuhteesta (B4U-ACT 2020). Anonyymissa verkkokyselyssä 72 prosenttia itsensä lapsikohteista seksuaalisutta kokeviksi määritelleistä vastaajista kertoi rakastuneensa joskus lapseen. Tämä korostui henkilöillä, joiden kiinnostus kohdistui yksinomaan lapsiin, eikä laisinkaan aikuisiin. (Martijn & Babchishin & Pullman & Seto 2020.)

Lapsikohteinen seksuaalinen kiinnostuksen on todettu olevan pitkälti elinikäinen ominaisuus, joka tiedostetaan usein murrosiässä (B4U-ACT 2011b; Cash 2017; Seto 2012). Tästä syystä Seto (2012) on esittänyt, että pedofiliaa tulisi tarkastella ikään ja tiettyyn kehon kehitystasoon liittyvänä seksuaalisena suuntautumisena. Pysyvyyden vuoksi lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien tukeminen ei tähtää kiinnostuksen poistamiseen, vaan elämänhallinnan tukemiseen, psyykkisen hyvinvoinnin edistämiseen ja lapsikohteisen seksuaalisen kiinnostuksen kanssa elämiseen ilman lapsiin kohdistuvia seksuaaliväkivallan tekoja (Cantor & McPhail 2016; Levenson ym. 2019; Seto 2012.)

Arvioilta noin 2–5 prosenttia miehistä kokee seksuaalista kiinnostusta alle 16-vuotiaisiin lapsiin (Tenbergen ym 2015; Seto 2012). Santtilan ja kollegoiden (2015) suomalaisiin miehiin kohdistuvassa tutkimuksessa noin 3 prosenttia miehistä kertoi kokeneensa seksuaalista mielenkiintoa alle 16-vuotiaisiin vuoden aikana. Alle 13-vuotiaisiin kiinnostus kohdistui 0,2 prosentilla. Saksalaisten miesten keskuudessa tehdyssä verkkokyselyssä

8,718 vastaajasta 4,1 prosenttia kertoi alle murrosikäisiin liittyvistä seksuaalisista fantasiaista, 0,1 prosenttia kertoi pedofilisestä kiinnostuksesta ja 3,2 prosenttia kertoi kohdistaneensa seksuaaliväkivaltaa alle murrosikäisiin lapsiin (Dombert ym. 2016). Naisten osuus lapsikohteista kiinnostusta kokevista on pieni miehiin verrattuna (Seto 2012:231), mutta lapsiin kohdistuvaa kiinnostusta voi kokea riippumatta sukupuolesta. Lapsikohteiseen seksuaaliseen kiinnostukseen liittyvää etiologiaa ei ole pystytty täysin selvittämään. Taustalla on arvioitu olevan neurologisia, geneettisiä ja varhaisiin kasvuolosuhteisiin liittyviä yhteyksiä (Konrad & Schlinzig & Siegel & Kossow & Beier. 2021).

Osa seksuaalista kiinnostusta lapsiin kokevista henkilöistä ei koskaan syyllisty lapseen kohdistuvaan seksuaaliväkivaltaan. Onkin tärkeä erottaa mieltymys teosta. Arviolta 30–50 prosentissa (Beier 2021) lapsiin kohdistuneissa seksuaalirikoksissa kyse on preferentiaalisesta hyväksikäyttäjistä eli seksuaalisesta mieltymyksestä lapseen. Muissa tilanteissa kyse on situationaalisesta hyväksikäyttäjistä, jolloin rikoksen syyllistynyt on ensisijaisesti kiinnostunut aikuisista, vaikka rikos liittyisikin lapsiin (Beier 2021; Taivaloja & Nurminen 2020:128). Useat lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevat ovat tehneet päätöksen olla toteuttamatta seksuaalista kiinnostustaan. Syynä tähän on esimerkiksi halu olla satuttamatta lasta ja lapseen kohdistettujen seksuaalisten tekojen vahingollisuuden ymmärtäminen (Mitchell & Galupo 2016).

2.2 Lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien psykososiaalinen hyvinvointi

2.2.1 Psykososiaalisuus käsitteenä

Granfelt & Kiuru (2023) toteavat psykososiaalisuuden olevan vakiintunut käsite, jolle ei kuitenkaan ole yhtä tarkkaa määritelmää. Psykososiaalisuus voidaan nähdä sisältävän ihmisen sekä psyykkiset että sosiaaliset tarpeet (Granfelt 2022). Granfelt (2022) käsittelee psykososiaalisuutta asumissosiaalisessa työssä, ja jäsentää psykososiaalisia ongelmia esimerkiksi yksinäisyytenä, päihteiden käyttönä, köyhyytenä ja mielenterveysongelmina. Psykososiaalinen tuki huomioi asiakkaan tilanteen kokonaisvaltaisesti ja pyrkii ymmärtämään asiakkaan kokemusmaailmaa (Granfelt 2022). Raunio (2009: 198) mukaan psykososiaalisessa työskentelyssä tavoitellaan asiakkaan toimintatapoihin, ajatuksiin ja sosiaalisiin suhteisiin liittyvää muutosta, ja siinä korostuu asiakkaan ja työntekijän välinen vuorovaikutus. Psykososiaalisen työskentelyn tavoitteissa korostuu psyykkinen selviytyminen ja asiakkaan tilanteen muuttaminen, ei niinkään asiakkaan itsensä muuttaminen. (Raunio 2009.)

Granfelt (2022) toteaa, että asiakkaan lähisuhteet, niiden puuttuminen ja suhde itseensä korostuu psykososiaalisessa työssä esimerkiksi tilanteessa, jossa henkilön kokemus itsestä on, että hän ei ansaitse apua. Psykososiaalisesta päihdetyöstä kirjoittavat Kuusisto ja Ranta (2022) nostavat esille yksilön ja ympäristön välisen dynamiikan huomioimisen työssä, mikä edellyttää työntekijältä vahvaa ilmiön ja substanssin ymmärtämistä. Lapsikohteiseen seksuaalisuuteen liittyvä stigma syntyy niin ikään suhteessa ympäristön asenteisiin, ja lapsikohteista seksuaalisuutta kokeva toivovatkin apua ympäristön vihamielisten asenteiden kanssa elämiseen (B4U-ACT 2011a).

2.2.2 Lapsikohteiseen seksuaaliseen kiinnostuksen liittyvät asenteet ja ennakkoluulot

Lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokeviin kohdistuu vahvaa sigmaa (Levenson ym. 2019). Stigma voidaan määritellä ei-toivottuun stereotypiaan yhdistettävänä ominaisuutena (Goffman 1963). Pedofiileihin liittyviä tyypillisiä stereotypioita ovat käsitys itse valitusta kiinnostuksesta, vaarallisuudesta ja moraalittomuudesta (Imhoff 2015; Imhoff & Jahnke 2018; Jahnke 2018; Jahnke & Imhoff & Hoyer 2015). Eräässä lapsikohteiseen seksuaalisuuteen ja stigmaan liittyvässä tutkimuksessa 28 prosenttia osallistujista oli sitä mieltä, että pedofiilien olisi parempi olla kuolleita, vaikka he eivät olisi tehneet rikosta. Reaktiot pedofiilejä kohtaan olivat kielteisempiä kuin alkoholin väärinkäyttäjiin, seksuaalisiin sadisteihin tai antisosiaalisesti käyttäytyviin liitetyt reaktiot. Vastajista 5–7 prosenttia vastasi voivansa olla ystävä pedofiilin kanssa, vaikka hän ei olisi syyllistynyt rikokseen (Jahnke, Imhoff & Hoyer 2015.). Toisessa tutkimuksessa osallistujille kerrottiin, ettei esimerkkitapauksen pedofiilisen kiinnostuksen omaava henkilö ole koskaan syyllistynyt rikokseen eikä syyllisty tulevaisuudessakaan, mutta silti häntä pidettiin vaarallisena (Jahnke 2018). Freimondin (2013) tutkimat lapsikohteista seksuaalisuutta kokevat Kanadassa asuvat miehet kertoivat ystävyysuhteiden katkeamisesta heidän kerrottuaan mieltymyksestään ja epävarmuudesta solmia uusia ystävyysuhteita hylätyksi tulemisen pelossa. Freimondin tutkimuksessa yleisin syy kertoa lapsikohteisuudesta oli halu tulla hyväksytyksi kokonaisuena. Myös lapsikohteisuuteen liittyviä termejä on tutkittu; pedofiliaan terminä yhdistetään enemmän rankaisevia asenteita kuin termiin lapsiin kohdistuva seksuaalinen kiinnostus (Imhoff 2015).

Mayerin (2003) vähemmistöstressiin liittyvän teorian mukaan seksuaalivähemmistöihin kuuluvat henkilöt, joihin esimerkiksi Walker & Panfil (2017) lapsikohteista seksuaalisuutta kokevia vertaavat, kokevat stigman ja syrjityksi tulemisen vuoksi mielenterveyteen liittyviä ongelmia. Stigma voi olla myös sisäistettyä, jolloin yksilö on omaksunut ulkoapäin tulevat negatiiviset asenteet. Saksankielisten pedofiilimiesten keskuudessa

tehdyssä tutkimuksessa 64 prosenttia osallistujista uskoi muiden toivovan seksuaalirikokseen syyllistymättömien pedofiilien olevan kuolleita, ja osallistujilla oli suuri huoli paljastetuksi tulemisesta (Jahnke & Schmidt & Geradt & Hoyer 2015).

2.2.3 Lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien tukeminen

Terveyden edistämisen näkökulmasta lapsikohteista seksuaalisuutta kokevien hyvinvointi ja varhainen tukeminen ovat tärkeitä. Seksuaalirikokseen syyllistymättömien pedofiilien keskuudessa esiintyy muuta väestöä enemmän mielenterveyteen liittyviä ongelmia sekä ulkoista ja sisäistettyä stigmaa. Heidän olemassaolonsa ja tuen tarpeensa jäävät näkymättömiin. (Sorrentino & Abramowitz 2021.) Cantor & McPhail (2016) mukaan rikoksen syyllistymättömiin pedofiileihin liittyvä lisätutkimus on tärkeää, sillä stigmat ja kaventuneiden elämään liittyvien mahdollisuuksien on spekuloitu olevan keskeinen lapsiin kohdistuvan seksuaalirikokseen syyllistymisen riski. Antisosiaalisuus, yksinäisyys, ihmissuhteiden ylläpitämisen hankaluudet ja haasteet sosiaalisissa taidoissa ovat riskitekijöinä seksuaalirikoksissa. Myös alkoholin käyttö on yhteydessä seksuaalirikoksiin, mutta yleisempää aikuisiin kuin lapsiin kohdistuvissa rikoksissa. (Seto 2019).

Tutkimuksen mukaan 18 prosenttia lapsikohteisista henkilöistä hakee tukea ammattilaisilta. Johtuen ennakkoluuloista ammatillisten osaamiseen liittyen, suurin osa niistä, jotka tukea hakevat, hakivat sitä vasta useiden vuosien kuluttua kiinnostuksen havaitsemisesta. Monet tuesta hyötyneet kertovat useista avunhakuyrityksistä ennen kokemusta hyödyllisestä tuesta. (B4U-ACT 2016.) Huolestuttavan harvat tukea tarvitsevat kuitenkin päätyvät avun piiriin. Jahnke ja kumppanit (2015) raportoivat, kuinka 52 prosenttia tutkimukseen osallistuneista oli valmis kertomaan mieltymyksestään ammattilaiselle, mutta vain 36 prosenttia uskoi ammattilaisen ymmärtävän heitä. Toisessa tutkimuksessa yli puolet 209:sta osallistujasta halusi apua ammattilaiselta, mutta avun hakemiseen liittyvien seurausten kuten tuomituksi tulemisen pelon sekä ammattilaisten osaamattomuuteen liittyvän epäilyn vuoksi eivät sitä hakeneet (B4U-ACT 2011a). Samoista syistä seksuaalirikokseen syyllistyneistä lapsikohteista seksuaalisuutta kokevista vain noin 20 prosenttia oli yrittänyt hakea apua ennen rikoksen tekemistä. (Levenson & Willis & Vicencio 2017).

Saksassa lapsikohteista seksuaalisuutta kokeville tukea tarjoavassa Dunkelfeldin mallissa (The Berlin Prevention Project Dunkelfeld) on käynyt ilmi, että useat lapsikohteista seksuaalisuutta kokevat ovat halukkaita ottamaan apua vastaan, mutta ongelma on sopivan ammattilaisavun löytämisessä (Beier 2021:43). Suomessa ei ole selkeää hoitosuosituksia tai tukijärjestelmää lapsikohteista seksuaalisuutta kokeville tai henkilöille,

joilla on muuten suurentunut riski kohdistaa seksuaalirikoksia lapsiin (Taivaloja & Nurminen 2020:127). Vastuu ennaltaehkäisevän hoidon järjestämisestä ei siis kuulu viranomaisille, vaan nojaa kolmannen sektorin palveluihin. Matalalla kynnyksellä tukea omasta seksuaalisuudestaan huolestuneille tarjoavat Sexpo ry:n SeriE-hanke, Settlementti Tampereen Välitä!-seksuaaliväkivaltatyö ja Oulun Seritatyö. Näissä maksuttomissa palveluissa voi asioida anonyymisti, eikä niiden käyttämiseen tarvita lähetettä tai tuomiota seksuaalirikoksesta. Myös HUS:n oikeuspsykiatrian poliklinikalla hoidetaan lääkärin läheteellä henkilöitä, joiden seksuaalinen kiinnostus kohdistuu lapsiin. Lapsikohteista seksuaalisuutta kokeville sekä laitonta kuvamateriaalia käyttäville on toteutettu vapaasti käytössä oleva omahoito-ohjelma Mielenterveystalo.fi-sivustolla. Rikoksesta tuomituille on olemassa hoito-ohjelmia, joihin osallistutaan rangaistusaikana. (Taivaloja & Nurminen 2020.)

2.2.4 Ammattilaisten osaaminen ja valmiudet kohdata lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokeva

Sosiaali- ja terveysalan ammattilaisilla on todettu olevan haluttomuutta työskennellä lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien kanssa (Beier 2021:43; Schmidt & Niehaus 2022; Stiels-Glenn 2010). Suomessa vuonna 2015 tehdyssä lapsikohteisten henkilöiden kanssa työskentelemiseen liittyvässä kyselytutkimuksessa selvisi, että hoito- ja rikosseuraamusalan ammattilaiset kokivat puutteita niin osaamisessa kuin henkilökohtaisissa valmiuksissa kohdata lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevia henkilöitä. Kyselyyn osallistuneen 352 vastaajan joukosta 20 prosentilla oli kokemusta kohderyhmän parissa työskentelemisestä (Alanko & Häikiö & Jahnke & Santtila 2015).

Lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevat henkilöt ovat kertoneet kohdanneensa ennakkoluuloja ja vääriä olettamuksia niin vapaaehtoisessa kuin heille määrättyssä hoidossa (B4U-ACT 2011a). Tutkimuksessa, johon osallistujista suurin osa oli Isosta - Britannia ja Yhdysvalloista, verrattiin perusterveydenhuollossa työskenteleviä ja mielenterveyden ammattilaisia. Tulosten mukaan perusterveydenhuollossa työskentelevät pitivät mielenterveyden ammattilaisia enemmän lapsikohteista seksuaalisuutta kokevia vaarallisina ja kykenemättöminä hallitsemaan käyttäytymistään. Heillä oli myös enemmän tuomitsevia asenteita ja uskomus lapsikohteisen seksuaalisen kiinnostuksen olevan valinta. Ne tutkimukseen vastanneista, joilla oli aiempaa kokemusta lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien kanssa työskentelystä, kokivat olevansa kyvykkäämpiä työskentelemään ja heillä oli huomattavasti enemmän halukkuutta työskennellä lapsikohteista kiinnostusta kokevien kanssa verrattuna vastaajiin, joilla kokemusta

ei ollut. Koulutuksen tarve nousi esille perusterveydenhuollossa sekä lapsikohteista seksuaalisuutta kokevien kanssa työskennelleiden että niiden, jolla vastaavaa kokemusta ei ollut, parissa (Lievesley & Swaby & Harper & Woodward 2022).

Joidenkin tutkimusten perusteella ammattilaisten osaamiseen ja asenteisiin lapsikohteista seksuaalisuutta kokevia kohtaan on mahdollista vaikuttaa riittävällä koulutuksella ja interventioilla. Jahnke & Philipp & Hoyerin (2015) psykoterapiaopiskelijoihin kohdistuvassa tutkimuksessa negatiiviset asenteet lapsikohteista seksuaalisuutta kokevia kohtaan muuttuivat intervention jälkeen kontrolliryhmään verrattuna positiivisemmaksi, mutta motivaatio työskentelyyn pysyi ennallaan. Asenteiden muutos havaittiin myös psykologiopiskelijoita koskevassa tutkimuksessa (Heron & Schwiekert & Karsten 2021). Levenson & Grady (2019a) raportoivat intervention jälkeen sosiaalityöntekijöiden sekä seksuaalirikoksesta tuomittujen parissa työskentelevien osaamisen lisääntyneen ilmoitusvelvollisuuteen, työskentelyn tavoitteisiin ja seksuaaliväkivallan käytön riskiin liittyen sekä kohonnutta varmuutta työskentelyyn lapsikohteisten henkilöiden kanssa. Asenteissa ei tapahtunut merkittävää muutosta, joskin tutkittaviksi ilmoitettujen asenteet eivät alkuperinkään olleet erityisen kielteiset.

2.3 Lapsiin kohdistuva seksuaaliväkivalta

Lapsikohteinen seksuaalinen kiinnostus ei tarkoita kiinnostuksen toteuttamista. Poikkeavan seksuaalisen kiinnostuksen kuten pedofilian on kuitenkin todettu nostavan riskiä seksuaalirikosten toteuttamiseen ja uusimiseen (Hanson & Morton-Bourgon 2005; Hanson & Bussiere 1998; Seto 2019.) Myös lapsikohteisuuteen liittyvä stigma voi vaikuttaa riskiin seksuaalirikoksen tekemiselle (Jahnke 2018). Ammattilaista sitoo vaitiolovelvollisuuden lisäksi ilmoitusvelvollisuus silloin, kun hänen tietoonsa tulee lapsiin kohdistunut seksuaalirikos tai hänellä on peruteltu syy olettaa asiakkaan toteuttavan tiettyihin lapsiin kohdistetun seksuaalirikoksen (Nissinen 2020: 138). Lapsikohteiset seksuaaliset ajatukset, tunteet ja fantasiat eivät ole rikoksia. Vaitiolovelvollisuus ja ilmoitusvelvollisuus on syytä käydä asiakkaan kanssa läpi tapaamisen alussa tai lapsikohteisen seksuaalisen kiinnostuksen tullessa ilmi (Nissinen 2020). Tarvittaessa voi konsultoida lapsikohteista seksuaalisuutta kokevien parissa työskenteleviä tahoja (ks. sivu 7).

Seksuaaliväkivaltaa on kaikki teot, jotka tapahtuvat ilman suostumusta ja loukkaavat seksuaalista itsemääräämisoikeutta. Seksuaaliväkivaltaa voi kohdata kuka tahansa ikään, sukupuoleen, seksuaaliseen suuntautumiseen tai muuhun taustaan katsomatta. Suomessa ja globaalisti seksuaaliväkivaltaa kohtaavat eniten tytöt ja naiset, mutta

myös pojat ja miehet sekä sukupuolivähemmistöihin kuuluvat henkilöt kohtaavat seksuaaliväkivaltaa eri muodoissa. Seksuaaliväkivalta voi ilmetä moni eri tavoin ja tapahtua niin kasvokkaisessa kohtaamisessa kuin internetin tai puhelimen välityksellä. (Bildjuschkin 2023: 10–11; Kannisto ym.2023: 4–7.)

Vuonna 2023 uudistunut seksuaalirikoslaki on tullut tunnetuksi suostumuslainsäädäntönä. Laissa itsesään ei kuitenkaan käytetä käsitettä suostumus, vaan keskeinen tunnusmerkistötekijä on vapaaehtoisuuden puuttuminen. Seksuaalisten tekojen suojaikäraja Suomessa on 16 vuotta, jolloin lähtökohtaisesti alle 16-vuotiaaseen kohdistettu seksuaalinen teko on siis rangaistava. Suojaikärajan tehtävä on suojella lapsia ja turvata tasapainoinen kehitys. Lakiin kirjattu rajoitussäädös mahdollistaa nuorten keskinäiset seksuaaliset teot silloin, kun toiminta ei loukkaa seksuaalista itsemääräämisoikeutta (lasta ei panosteta tai pakoteta, hän ymmärtää tilanteen merkityksen ja on vapaaehtoinen) ja kun osapuolten iässä sekä henkisessä ja ruumiillisessa kypsytydessä ei ole suurta eroa. Yhtä suoraa vastausta siihen, milloin osapuolten iässä tai kypsytydessä on liian suuri ero, ei ole; tilanteet arvioidaan aina tapauskohtaisesti. Otavan (2023) mukaan suuntaa antava ohje on, että esimerkiksi 15-vuotiaan kohdalla rajoitussäännöstä voidaan vielä soveltaa, jos vanhempi osapuoli on enintään noin viisi vuotta vanhempi. Jos kyseessä on perheenjäsen tai perheenjäsenen rinnastettavissa oleva henkilö tai kun aikuinen hyväksikäyttää omaa valta-asemaansa suhteessa nuoreen, on suojaikäraja 18 vuotta. Rangaistavaksi on säädetty myös alle 18-vuotiaan seksuaalisen kuvan levittäminen, valmistaminen ja hallussapito sekä lasta seksuaalisesti esittävän esityksen seuraaminen. Lisäksi alaikäisen houkutteleva seksuaalisiin tarkoituksiin (ns.grooming) ja korvauksen tarjoaminen seksuaalisesta teosta alaikäiselle ovat rangaistavia. (Seksuaalirikoslaki 8.7.2022/723 §20.; Piha 2023: 34–45.).

Lapseen kohdistuvia seksuaaliväkivaltaa voidaan toteuttaa sekä verkon välityksellä että fyysisesti. Internetin ja erilaisten sosiaalisen median alustojen lisääntyminen mahdollistaa seksuaalirikosten tekemisen helpommin ja laajemmin. Verkon välityksellä seksuaaliväkivaltaa pystytään kohdentamaan useaan uhriin samanaikaisesti. Verkon välityksellä tapahtuva lapseen kohdistuva seksuaaliväkivalta tarkoittaa kaikkia tekoja, joissa lapsi saadaan tekemään seksuaalisia tekoja itselleen tai toiselle osapuolelle. (Puustinen & Pätilä & Simola 2023.) Näitä tilanteita voidaan katsoa tai tallentaa reaaliajassa tai kuva/videomateriaalia pyytää lapselta, tai niitä saadaan jollain muulla tavalla haltuun. Materiaalia voidaan jakaa muille internetin välityksellä. Vuonna 2022 tästä aikuisen tai lapsen itsensä ”tuottamasta” (ks. Puustinen ym.2023: 173) seksuaaliväkivaltaa todistavasta kuva- ja videomateriaalista (child sexual abuse material, CSAM) suurin osa kohdistui alle 13-vuotiaisiin (INHOPE).

Seksuaalirikollisuus on pitkälti piilorikollisuutta, jolloin osa rikoksista jää ilmoittamatta poliisille. Vuonna 2022 Suomessa poliisin tietoon tuli lapsiin kohdistuvia seksuaalirikoksia 2 256 kappaletta. Tutkittavana oli myös 963 lapsia seksuaalisesti esittävään kuvamateriaaliin liittyvää rikosta. (Poliisi). Suurin osa lapsiin kohdistuneista seksuaalirikoksista kohdistuu murrosikäisiin (Seto 2012). Lasten ja nuorten kohdalla seksuaaliväkivallan yleisimpiä muotoja ovat koskettelu, sukuelimen paljastaminen tai teot, joihin ei liity fyysinen kontakti. Alle murrosikäisten seksuaaliväkivaltatilanteissa yhdyntään liittyvä seksuaaliväkivalta on harvinaisempaa. (Lahtinen & Laajasalo & Juusela 2023.)

Seksuaaliväkivallalla on monenlaisia seurauksia, ja niiden ilmeneminen on yksilökohtaista (Ahlgren & Kiuru & Pönkänen & Rajakaltio-Kiuru 2023: 92–101). Lapsuudessa tai nuoruudessa seksuaaliväkivaltaa kokeneilla on kohonnut riski mielenterveysongelmiin ja itsetuhoisuuteen (Bedi ym. 2011; Papalia & Luebbers & Ogloff & Cutajar & Mllen 2017; Easton & Renner & O’Leary 2013), rikolliseen käytökseen (Papalia ym.2017) ja uudelleen uhritumiseen (Papalia & Mann & Ogloff 2021). Fyysisen seksuaaliväkivallan lisäksi myös verkossa tapahtuva seksuaaliväkivalta on luonteeltaan hyvin haavoittavaa (Puustinen ym.2023) ja sen erityispiirteenä on hallitsemattomuus siitä, missä kaikkialla esimerkiksi kuva- tai videomateriaali leviää.

3 Opinnäytetyön tarkoitus, tavoite ja tutkimuskysymykset

Opinnäytetyön tarkoituksena oli kuvata scoping-katsauksen avulla lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien psykososiaalisen hyvinvoinnin tukemista. Tavoitteena oli lisätä sosiaali- ja terveydenhuollon ammattilaisten tietoutta lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien psykososiaalisesta hyvinvoinnista lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien tukemiseksi ja seksuaaliväkivallan ehkäisemiseksi.

Tutkimuskysymykset ovat:

- 1.Mitkä asiat vaikuttavat lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien psykososiaaliseen hyvinvointiin?
- 2.Minkälaista ammattilaistukea lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevat ovat saaneet?
- 3.Minkälaisia esteitä lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevilla on tuen hakemiselle?

4 Opinnäytetyön toteutus

4.1 Scoping katsaus tutkimusmenetelmänä

Tässä opinnäytetyössä scoping-katsauksella koottiin yhteen lapsikohteista seksuaalisuutta kokevien psykososiaalisen hyvinvointiin vaikuttavia asioita, kokemuksia ammattilaistuesta sekä esteitä tuen hakemiselle. Tutkimuskysymys ja hakukriteerit voivat scoping-katsauksessa olla laajoja. Tarkoitus on antaa yleiskuva tutkittavasta aiheesta, ei tarjota luotettavia ohjeista tai suosituksia, joten valitun aineiston ei tarvitse läpikäydä tiukkaa laadunarviointia. (Peters ym.2020a; Munn ym.2021.)

Tässä scoping-katsauksen toteutuksessa hyödynnettiin Joanna Briggs Instituutin (JBI) laatimaa, scoping-katsauksia määrittäviä ja suosituksia antavaa manuaalia (Peters ym.2020a). Opinnäytetyö toteutettiin JBI:n ohjeistaman kuuden kohdan protokollan mukaan. Ensimmäin määriteltiin tutkimuskysymys ja hakusanat, joita testattiin. Seuraavaksi haettiin tutkimusaineistoa systemaattisen tietokantoihin kohdistuvan haun kautta, jonka jälkeen valittiin olennaiset, opinnäytetyön tutkimuskysymyksiin vastaavat tutkimukset. Tiedot taulukoitiin ja raportoitettiin ja esitettiin havainnollistavien kuvioiden avulla. Kuudes kohta eli konsultointi on vapaaehtoinen eikä sitä suoritettu. (Peters ym.2020a.)

4.2 Aineiston keruu

Teoreettista viitekehystä koostettiin aluksi jo tiedossa olevan aineiston pohjalta, jonka lisäksi lähteitä etsittiin lähdeluetteloista. Myös verkossa olevaa Googlen hakutoimintoa hyödynnettiin. Tämän jälkeen tietoa haettiin kotimaisista ja kansainvälisistä tietokannoista, joihin Metropolia ammattikorkeakoulun opiskelijoilla on maksuton pääsy verkon välityksellä. Hakusanoina käytettiin opinnäytetyön avainsanoista johdettuja sanoja pedofilia, lapsikohteinen seksuaalisuus, seksuaalinen kiinnostus lapsiin sekä näiden englanninkielisiä vastineita.

Tutkimuksen tarkoituksen ja tavoitteen määrittely on tärkeä osa kirjallisuuskatsausta (Aveyard 2019, 19). Apuna käytettiin scoping-katsauksien prosessissa hyödynnettävän Johanna Briggs Instituutin (JBI) laatiman ohjeistuksen mukaisesti PCC-muistisääntöä, joka muodostuu sanoista Population, Concept ja Context. Populatonilla tarkoitetaan ihmisryhmää, jota halutaan tutkia; tässä opinnäytetyössä lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevia henkilöitä. Concept on ilmiö tai toiminta, jota tutkimuksessa tar-

kastellaan. Tässä opinnäytetyössä Consept sisältää psykososiaalisen hyvinvointiin liittyvät asiat. Viimeinen osio Context tarkoittaa ympäristöä, joka tässä opinnäytetyössä valikoitui OHJY-hankeen mukaisesti korkeakoulujen hyvinvointipalvelut. Koska lapsikohtaisen seksuaaliseen kiinnostukseen liittyviä tuen tarpeita ja kokemuksia tuesta ei ole opinnäytetyön tekijän tiedon mukaan tutkittu korkeakouluympäristössä eikä opinnäytetyön tulokset liity suoraan korkeakouluun, päätettiin se jättää pois niin otsikosta kuin tutkimuskysymyksistä.

Opinnäytetyön tutkimuskysymyksiä kirkastettiin useamman kerran prosessin aikana, jonka vuoksi ensimmäisen kysymyksen alkuperäinen muotoilu tuen tarpeista muokkaantui psykososiaaliseen hyvinvointiin vaikuttavista asioista joka lopulta kuvasi tarkemmin sitä, mitä alun perin lähdettiin tutkimaan. Aineistosta nousi esille myös kokemukset ammattiavusta, joka nähtiin opinnäytetyölle hyödyllisenä. Tämän vuoksi päätettiin lisätä vielä yksi tutkimuskysymys. PCC-sääntö auttaa tutkimuksen yhteneväisyyden hahmottamista, jonka vuoksi sitä hyödynnettiin myös opinnäytetyötä mahdollisimman hyvin kuvaavan otsikon ja tutkimusten sisäänottokriteerin laatimisessa. (Peters ym.2020a.)

Taulukko 1. Sisäänotto- ja poissulkukriteerit

Sisäänottokriteerit	Poissulkukriteerit
Kielirajaus suomi ja englanti	Kirjallisuuskatsaus
Koskee lapsikohteista seksuaalisuutta	Koko tekstiä ei saatavilla
Julkaistu vuosina 2013–2023	Koskee seksuaalirikoksista tuomittuja, mutta ei lapsikohteisia henkilöitä

Tutkimuskysymysten pohjalta päätettiin hakusanat, sisäänotto- ja poissulkukriteerit ja katsaukseen valittavat tutkimukset. (Peters ym.2020a.) Sisäänotto- ja poissulkukriteerit on esitetty taulukossa 1. Kirjallisuushakuun tehtiin suunnitelma, johon sisältyi haettavat hakusanat ja –lausekkeet ja käytettävät tietokannat. Ennen varsinaista tutkimusten hakemista hakukriteereitä testattiin JBL:n protokollan (Peters ym.2020a) mukaisesti eli tehtiin testihaku. Samalla perehdyttiin aiheeseen liittyvän aiempaan tutkimusmateriaaliin.

4.3 Aineiston hankinta

Varsinainen haku toteutettiin tietokannoissa Pubmed, PsycInfo ja Proquest Central. Haku rajattiin ensin koskemaan edellistä viittä vuotta ajankohtaisimman tutkimustiedon löytämiseksi, mutta myöhemmin todettiin, ettei niin kapean haun aikarajaukselle ollut perusteita. Opinnäytetyössä hyödynnettävän JBI:n ohjeistuksen mukaan scoping-katsauksen hakustrategian on pyrittävä olemaan mahdollisimman kattava ja kaikki rajoitukset tulee olla perusteltuja (Peters ym.2020a). Haut tehtiin uudestaan kymmenen vuoden aikarajauksella. Näin saatiin sekä uutta tutkimustulosta, että riittävästi aineistoa kohtuullisella määrällä läpikäytäviä tutkimuksia verrattuna täysin ilman aikarajaa tehtävään haakuun. Valittujen artikkeleiden julkaisuviikot eivät huomattavasti laajentuneet verrattuna viiden vuoden rajaukseen. Hakut dokumentointiin huolellisesti tutkimuksen luotettavuuden arvioimiseksi ja läpinäkyvyydeksi (Peters ym.2020a). Kirjallisuushaun apuna käytettiin kirjaston informaation palveluita.

Aineistoa haettiin syyskuussa 2023 tietokannoista ProQuest Central ja Pubmed ja loka-kuussa PsycInfosta, jonka aineistoon päästiin Helsingin yliopiston kautta. Aineiston määrällisen rajauksen ja oleellisten tutkimusten löytymiseksi eri tietokannoissa hakua rajattiin hieman eri tavoin. Haetut tietokannat, hakusanat ja rajaukset on esitetty taulukossa 2.

Taulukko 2. Haetut tietokannat

Tietokanta	Hakusanat	Rajaukset
ProQuest Central	("sexual interest in children" OR pedophil* OR "minor attract**") AND (help OR support OR counseling OR therapy OR "well- being" or health*)	Vuodet 2013–2023 Vertaisarvioituja, koko teksti saatavilla, avainsanat abstraktissa
PubMed	(sexual interest in children" OR pedophil* OR "minor attract**") AND (help OR support OR counseling OR therapy OR "well- being" or health*)	Vuodet 2013–2023 Koko teksti saatavilla, avainsanat abstraktissa
PsycInfo	(sexual interest in children" OR pedophil* OR "minor attract**") AND (help OR support OR counseling OR therapy OR "well- being" or health*)	Vuodet 2013–2023

Tuloksia kolmesta tietokannasta tuli yhteensä 802 kappaletta. Kaksoiskappaleiden poistamiseksi käytettiin verkossa olevaa Rayaan.ai-sivustoa, jolle rekisteröidyttiin. Sivusto on kirjallisuuskatsauksiin käytettävä ohjelma, jota voi hyödyntää aineiston hallintaan.

Kaksoiskappaleiden poistamisen jälkeen tuloksia tarkasteltiin ensin otsikkotasolla, sen jälkeen luettiin tiivistelmä ja tiivistelmän perusteella koko teksti. Opinnäytetyöhön valittiin yhteensä 20 artikkelia, jotka esitetään PRISMA flown avulla (Peters 2020) liitteessä 2. Tutkimusartikkeleista 19 valittiin kansainvälisistä tietokannoista ja yksi hakukoneen tuloksista alustavan tiedonhaun yhteydessä.

Katsauksen tuloksia esitetään katsaukselle sopivalla tavalla erilaisien kuvioiden ja kuvailun kautta. Perinteistä sisällönanalyysia ja synteesiä tutkimusten tuloksista ei scoping-katsauksissa tavallisesti tehdä (Peters ym.2020b.), mutta opinnäytetyön luonteen vuoksi tuloksista tehtiin kuvailevaa yhteenvetoa.

4.4 Aineiston analyysi

Valitut tutkimukset luettiin huolellisesti läpi useamman kerran, jotta aineisto tuli mahdollisimman tutuksi (Coughlan & Cronin 2021:3) ja ne numeroitiin. Analysointiprosessissa tutkimuksista etsittiin yhdistäviä asioita, jotka vastasivat tutkimuskysymyksiin (Munn ym.2018). Nämä vastaukset teemoitettiin erilliseen tiedostoon tutkimusten numerointia hyödyntäen sen perustella, kuinka monessa tutkimuksessa kyseinen teema ilmeni. Jos tutkimuksessa nousi esille esimerkiksi itsemurhayritys, se teemoitettiin psykososiaaliseen hyvinvointiin kielteisesti vaikuttavaksi asiaksi. Jos vertaistuki mainittiin hyvänä asiana lapsikohtaisen seksuaalisen kiinnostuksen kanssa elämiseen liittyen, se teemoitettiin psykososiaaliseen hyvinvointiin myönteisesti vaikuttavasti. Ammattilaisilta saatu tuki jaoteltiin niin ikään kielteisiin ja myönteisiin kokemuksiin sen perusteella, oliko kohtaaminen tutkimuksen mukaan jollain tavalla myönteinen, esimerkiksi tutkittava oli hyötynyt tuesta, tai kielteinen, jolloin tutkittava ei hyötynyt tuesta tai oli tullut torjutuksi haikiessaan tukea. Esimerkki analyysistä kuviossa 1.

Myönteisiä kokemuksia ammattiavusta

Kuvio 1. Esimerkki lapsikohteista seksuaalisuutta kokevien tuen saamisen myönteisten kokemusten analyysistä

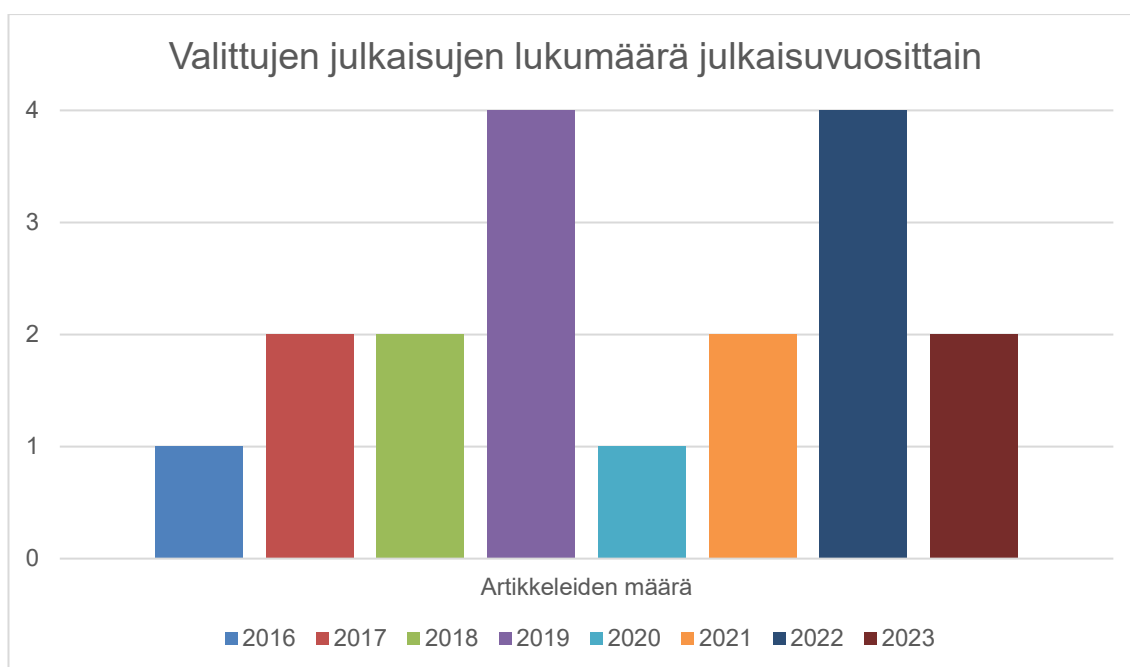
Ensimmäiseen tutkimuskysymykseen liittyen teemoiksi nousi kielteiset psykososiaaliseen hyvinvointiin vaikuttavat asiat, joihin jaoteltiin esimerkiksi ahdistus, masennus, stigma ja yksinäisyys sekä myönteiset psykososiaaliseen hyvinvointiin vaikuttavat tekijät eli mieltymyksen hyväksyminen ja vertaistuki. Toiseen tutkimuskysymykseen liittyvät teemoina oli myönteiset ja kielteiset kokemukset tuesta ja kolmanteen kysymykseen liittyvät teemat olivat syyt olla kertomatta mieltymyksestä ja hakematta tukea. Tiedostosta nähtiin, kuinka monessa ja missä tutkimuksessa mikäkin asia esiintyi. Esimerkiksi itsetuhoisuus esiintyi kahdessatoista tutkimuksessa. Teemat koodattiin tiedostoon korosteväreillä analysoinnin helpottamiseksi. Samalla kirjattiin ylös tutkimuksista esiinnousseita, opinnäytetyön tutkimuskysymyksiin vastaavia aiheita sekä muita oleellisia huomioita kuten ristiriitaisuuksia. Apuna käytettiin käsitekarttaa. Prosessin aikana tutkimuksiin ja muistiinpanoihin palattiin useamman kerran.

Tutkimuksista poimittiin lisäksi tieto tutkimusmetodista, otoksen määrästä, julkaisuvuodesta ja maasta, jossa tutkimus on tehty (Peters ym.2020a). Laadullisiin scoping-katsauksiin ei sovelleta perinteistä sisällönanalyysiä eikä tuloksia perinteisesti synteti-

soida, mutta niitä voidaan kartoittaa kuvailevasti, arvioimatta kuitenkaan tulosten varmuutta (Munn ym.2018; Peters ym.2022.) Opinnäytetyön luonteen vuoksi tuloksia tarkasteltiin vielä erikseen havainnollistamaan kokonaisuutta.

5 Tulokset

Tähän scoping-katsaukseen valittiin 20 artikkelia, jotka on esitetty liitteissä (liite 1). Valikoidun artikkelien julkaisuvuodet on esitetty kuviossa 2. Valitut artikkelit olivat vuosilta 2016–2023, painottuen viimeiseen viiteen vuoteen. Artikkelit olivat englanninkielisiä ja tehty Pohjois-Amerikassa ja Euroopassa, suurin osa Yhdysvalloissa ja Isossa-Britanniassa (Yhdistyneissä Kansakunnissa). Yksi tapaustutkimus oli tehty Suomessa.

Kuvio 2. Valittujen tutkimusten julkaisuvuodet

Tutkimuksista yksitoista kappaletta oli toteutettu haastatteluna tai ryhmäkeskusteluna, kuusi kyselynä joko verkossa olevan lomakkeen tai paperilla ja kynällä toteutettuna ja kolme analysoimalla lapsikohteista seksuaalisuutta koskevien verkossa toimivien keskustelufoorumien sisältöä (kuvio 3). Tutkimuksista 18 kohdistui lapsikohteista seksuaalisuutta kokeviin ja kaksi heidän parissaan työskentelevien ammattilaisten näkemyksiin.

Kuvio 3. Katsaukseen valittujen tutkimusten aineiston keruutavat

Opinnäytetyön keskeisiä tuloksia esitellään seuraavien otsikoiden alla havainnollistavia kuvioita apuna käyttäen.

5.1 Psykososiaaliseen hyvinvointiin vaikuttavat asiat

5.1.1 Kielteisesti vaikuttavat asiat

Opinnäytetyön tuloksissa lapsikohteiseen seksuaalisuuteen liittyvä stigma nousi esille neljässätoista lähteessä (Blagden & Mann & Webster & Lee & Williams 2018; Grady & Levenson & Mesias & Kavanagh & Charles.2019;; Houtepen ym.2016; Jimez-Arista & Reid 2023; Levenson & Grady 2019; Levenson ym.2017; Lievesley & Lapworth 2022; Shields ym.2022; Schaefer ym.2022; Stelzman ym.2020; Parr & Pearson 2019; Taivaloja & Paalanen 2022; Tozdan ym.2023; Walker 2017). Stigmaksi analysoitiin stigman käyttö terminä, sekä hirviöksi kuvailu, joka kertoo ulkoisesta tai sisäistetystä stigmasta. Myyttien ja väärän tiedon todettiin lisäävän stigmaa (Siels ym.2020) ja vaikeuttavan aiheesta keskustelemista (Schaefer ym.2022). Stigman todettiin vaikuttavan syvästi elämään ja demonisoivan (Schaefer 2023) ja tuottavan häpeää (Grady ym.2019). Häpeä mainittiin kahdeksassa tutkimuksessa (Blagden ym.2018; Houtepen & Sijtsema & Bogaerts 2016; Jimez-Arista & Reid 2023; Levenson & Grady 2019; Schaefer ym.2022; Taivaloja & Paalanen 2022; Tozdan & Hubener & Briken & Schröde 2023; Walker 2017). Stigmaan liittyvä, lapsikohteiseen seksuaalisuuteen liitetty hirviöleima, esiintyi

kahdeksassa tutkimuksessa (Grady ym.2019; Houtepen ym.2016; Jimenez-Arista & Reid 2023; Lievesley & Lapworth 2022; Shields ym.2022; Schaefer ym.2022; Stelzman ym.2022; Walker 2020). Tutkimuksiin osallistujat pelkäsivät, että hekin ovat pohjimmiltaan hirviöitä, vaikka eivät koskaan haluaisi satuttaa lasta. Walkerin (2017) väitöskirjassa hirviö-sana esiintyi seitsemässätoista eri haastattelussa. Omaa lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kohtaan koettiin vihaa (Blagden ym.2018; Jimenez-Arista & Reid 2023) ja epäoikeudenmukaisuutta (Jimenez-Arista & Reid 2023), ja omasta kielteisestä suhtautumisesta kiinnostukseen koettiin syyllisyyttä (Schaefer ym.2022).

Itsetuhoiset ajatukset ja itsetuhoinen toiminta esiintyi valitussa aineistossa kaksitoista kertaa (Cacciatorri 2017; Dymond & Dyff 2020; Grady ym.2019; Jimenez-Arista & Reid 2023; Lievesley & Lapworth 2022; Levenson & Grady 2019b; Parr & Pearson 2019; Shields ym.2022; Schaefer ym. 2022; Stevens & Wood 2019; Taivaloja & Paalanen 2022; Walker 2020). Levensonin & Grady (2019) tutkimuksessa 30 prosenttia vastaajista kertoi itsemurha-ajatuksista ja 23 prosenttia yrittäneensä itsemurhaa vähintään kerran. Stevens & Woodin (2019) havaitsivat verkkokeskusteluita koskevassa tutkimuksessaan itsetuhoisuuden, itseinhon ja itsemurhien koskettavan 30 prosenttia verkkokeskusteluista. Itsemurha-ajatukset olivat monille päivittäisiä. Walker (2017) raportoi väitöskirjassaan 41 vastaajan joukosta kahdeksantoista eli 43 prosentin kertoneen itsetuhoisuudesta. Lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta ei haluttu kokea, ja itseä haluttiin rankaista kiinnostuksen vuoksi (Stevens & Wood 2019). Itsetuhoisuuteen liittyi esimerkiksi pelko siitä, että muut saavat tietää lapsikohteisuudesta (Cacciatorri 2017) sekä oman aidon identiteetin salaaminen läheisiltä (Lievesley & Lapworth 2021). Itsetuhoisuus toimi myös motivaationa lapsikohteisuudesta jollekin kertomiselle (Jimenez-Arista & Reid 2023) ja avun piiriin hakeutumiselle (Cacciatorri 2017).

Kuvio 4. Lapsikohteista seksuaalisuutta kokevien psykososiaaliseen hyvinvointiin kielteisesti vaikuttavia asioita

Kymmenen tutkimusta sisälsi kokemuksen ahdistuksesta (Cacciatorri 2017; Goodier & Lievesley 2018; Lievestely & Lapwoth 2022; Houtepen 2016; Levenson & Grady 2019; Shields ym.2022; Stevens & Wood 2019; Stelzman ym.2022; Taivaloja & Paalanen 2022; Walker 2017) ja yhdeksän masennuksesta (Cacciatorri 2017; Goodier & Lievesley 2018; Lievestely & Lapwoth 2022; Houtepen 2016; Levenson & Grady 2019; Schaefer ym.2022; Shields ym.2022; Stevens & Wood 2019; Walkers 2020). Nämä liittyivät mieltymyksen kanssa elämiseen ja yhteiskunnan asenteisiin (Houtepen ym.2016; Schaefer ym.2022) ja salaisuuden kantamiseen (Lievesley & Lapworh 2021) sekä siihen, ettei ole mahdollista toteuttaa omaa seksuaalisuuttaan tai solmia romanttisia suhteita (Schaefer ym.2022; Jimenez-Arista & Reid 2023; Stewens & Wood 2019; Lievesley & Lapworh 2021). Pelko väkivallasta ja siitä, että joku saa tietää lapsikohteisuudesta (Stevens & Wood 2019) ja vainotuksi tulemisen pelko (Caciatorri 2017) aiheutti ahdistusta. Ahdistusta aiheutti myös median haitallisia stereotypioita ylläpitävät kirjoitukset, joissa lapsikohteinen kiinnostus yhdistetään hyväksikäyttöön ja jonka koettiin lisäävän stigmaa (Houtepen ym.2016; Levenson ym.2017; Stetzmann ym. 2022; Dymond & Duff 2020). Ahdistukseen liittyi pelko siitä, että tulee syytetyksi vääränlaisesta käytöksestä suhteessa lapseen (Schaefer ym.2022). Ahdistus, pelko tai hämmennys oli yhteydessä erityisesti lapsikohteisen seksuaalisen kiinnostuksen tiedostamisen hetkeen (Jimez-Arista 2023; Walker 2020; Shields ym.2020) ja ajatukseen siitä, että on tuomittu syyllistymään rikoksiin, kun muunlaista vertailukohdetta ei ollut (Shields ym.2020; Walker

2017). Rikokseen syyllistymättömien vertailukohtien ja roolimallien puutteesta kertoivat myös ne tutkimukseen osallistujat, jotka tiesivät jo kiinnostuksen huomattessaan, etteivät tule koskaan kohdistamaan seksuaaliväkivaltaa lapseen. Koska heillä ei alussa ollut tietoa muunlaisesta lapsikohteisista henkilöistä, he luulivat olevansa ainoita, jotka sitoutuivat rikoksettomuuteen (Walker 2017). Toisaalta kaikilla lapsikohteisen kiinnostuksen tiedostaminen ei yhdistynyt ajatukseen itsestä lapseen kohdistuvan seksuaaliväkivallan tekijänä vahvan itsetuntemuksen vuoksi (Walker 2017).

Tozdanin ja muiden (2023) tutkimukseen osallistuneista 40 prosenttia kertoi mielenterveysongelmista, iso osa masennuksesta. Walkerin (2017) tutkimuksessa 41 vastaajasta 59 prosenttia kärsi masennuksesta ja 37 prosenttia ahdistuksesta. Walkerin mukaan tutkimuksessa ei selviä, onko masennus tai ahdistus lapsikohteisesta seksuaalisuudesta johtuvaa tai pahensiko kiinnostus näitä ongelmia, mutta jokainen tutkimukseen vastannut kertoi mielenterveysongelmien oleva jollain tavalla yhteydessä lapsikohteiseen kiinnostukseen. Noin kolmannes Stevens & Woodin (2019) tutkimuksessa esiin tulleista mielenterveysongelmista liittyi itsetuhoisuuteen ja itsevihaan, ahdistukseen, masennukseen ja päihteisiin. Päihteet esiintyivät myös Walkerin (2020), Dymond & Duffin (2020), Shield ja kumppaneiden (2020), Levenson & Grady (2019) sekä Houtepenin ja tutkimusryhmän (2016) tuloksissa.

Kokemukset yksinäisyydestä ja eristäytyneisyydestä mainittiin yhdeksässä tutkimuksessa (Blagden ym.2018; Jimenez-Arista & Reid 2023; Lievesley & Lapworth 2021; Walkers 2020; Goodier & Lievesley 2018; Levenson & Grady 2019; Houtepen ym.2016; Schaefer ym.2022; Shields ym.2020). Tutkimuksissa tuli esille myös lapsikohteiseen seksuaaliseen kiinnostukseen liittyvä salaaminen (Lievesley & Lapworth 2021; Grady ym.2019; Fafejta 2021; Schaefer ym.2022; Shields ym.2020; Taivaloja & Paalanen 2022). Yksinäisyys liittyi salaisuuden kantamiseen (Schaefer ym.2022) ja siihen, ettei voi samaistua muiden kokemuksiin rakkaudesta, läheisyydestä tai seksistä (Jimenez-Arista & Reid 2023; Lievesley & Lapworth 2021) sekä sen tiedostamiseen, ettei omaa seksuaalisuutta voi koskaan toteuttaa haluamallaan tavalla tai kokea romanttista rakkautta (Jimenez-Arista & Reid 2023; Lievesley & Lapworth 2021). Läheisille ei haluttu valehdella tai pitää salaisuuksia (Fafejta 2021; Lievesley & Lapworth 2021). Salaamista kuvattiin valheessa elämiseksi ja petokseksi rakkaimpia kohtaan (Lievesley & Lapworth 2021.), kaksoiselämäksi (Walkers 2017; Blagden ym.2018) ja esittämiseksi ja naamion pukemiseksi (Shields ym.2020). Lapsikohteinen seksuaalinen kiinnostus loi esteen itsen ja yhteiskunnan välille ja sai tuntemaa itsensä erilaiseksi ja ei-hyväksytyksi, eikä ollut ketään, kenelle puhua (Blagden ym.2018).

Walkerin (2017) väitöskirjassa 80 prosenttia tutkittavista oli kertonut lapsikohteisesta kiinnostuksesta jollekin, ja reaktiot 28 prosentilla olivat positiivisia tai neutraaleja ja 11 prosentilla negatiivisia. Tozdanin ja kumppaneiden (2023) tutkimuksessa 56 prosenttia vastaajista oli kertonut lapsikohteisesta seksuaalisesta kiinnostuksesta, ja suurimmalla osalla kokemus oli positiivinen. Levenson & Grady (2019) tutkimukseen vastanneista 47 prosenttia kertoi, ettei kukaan heidän läheisistään tiedä heidän lapsikohteista seksuaalisuudestaan. Houtepenin ja kumppaneiden (2016) tutkimuksessa 11 henkilöä oli kertonut mieltymyksestä läheisille sosiaalisen tuen ja hyväksynnän vuoksi, ja jotta on joku, jonka kanssa voi olla oma itsensä. Kiinnostuksen vaikutus mielenterveyteen (Fafejta 2021) ja itsetuhoisuuteen (Jimez-Arista & Reid 2023; Walker 2017) sekä aktivismi (Fafejta 2021; Walker 2017) manitiin syyksi kertoa kiinnostuksesta. Kiinnostuksesta kertominen oli tärkeää, jotta ulkopuolinen voi tarkkailla käytöstä lasten läheisyydessä (Fafejta 2021). Myös Walkerin (2017) tutkimuksessa 17 henkilöä koki tärkeäksi kiinnostuksesta kertomisen läheiselle. Toisaalta Walkerin tutkimuksessa raportoitiin myös mieltymyksestä kertomisen vaarallisuudesta, joka voi johtaa asian julkistamiseen ilman omaa suostumusta ja esimerkiksi tappouhkauksiin. Tutkimusten mukaan kertomisen esteenä oli pelko muiden reaktioista, hylätyksi tulemisesta ja väkivallasta.

Yksinäisyyttä ja ulkopuolisuutta koettiin myös lapsikohteisen yhteisön sisällä. Lievesley & Lapworhin (2022) lapsikohteista seksuaalisuutta kokeviin naisiin liittyvässä tutkimuksessa osallistujat kuvasivat olevansa vähemmistö vähemmistön joukossa. Lapsikohteista seksuaalisuutta kokevien verkkofoorumeilla heidän ei uskottu olevan lapsikohteisiä naisia, ja Lievesley & Lapworth kirjoittavatkin naisten kohtaamasta jonkinasteisesta stigmasta lapsikohteista seksuaalisuutta kokevien yhteisön sisällä.

5.1.2 Myönteisesti vaikuttavat asiat

Lapsikohteisen seksuaalisuuden hyväksymisen merkitys esiintyi kymmenessä katsaukseen valituista tutkimuksissa (Blagden ym. 2018; Cacciatorri 2017; Dymond & Duff 2020; Fafejta 2021; Houtepen ym.2016; Jimez-Arista & Reid 2023; Jones & Ciardha & Eliot 2021; Levenson & Grady 2019; Stevens & Wood 2019; Taivaloja & Paalanen 2022). Hyväksyminen (Dymond & Duff 2020, Stevens & Wood 2019; Jimenez-Arista & Reid 2023; Jones ym.2021, Blagden ym.2018) ja positiivinen suhtautuminen (Jones ym.2021) nähtiin tarpeellisena omalle hyvinvoinnille ja riskien hallinnalle. Syyllisyyden ja itsevihan välttäminen tai niiden ”ylitse pääseminen” nähtiin tärkeänä (Jones ym.2021). Fafejtan (2021) tutkimuksessa ne henkilöt, joilla oli helppo pääsy internetiin, hyväksyivät lapsikohteisen seksuaalisen kiinnostuksen muutaman vuoden muita aikai-

semmin. Internet tarjosi tietoa ja muiden kokemuksia lapsikohteisesta seksuaalisuudesta. Hyväksymistä hankaloitti mediasta saatu kuva (Fafeja 2021; Jones ym.2021; Walker 2017).

Kuvio 5. Lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien hyvinvointiin myönteisesti vaikuttavat asiat

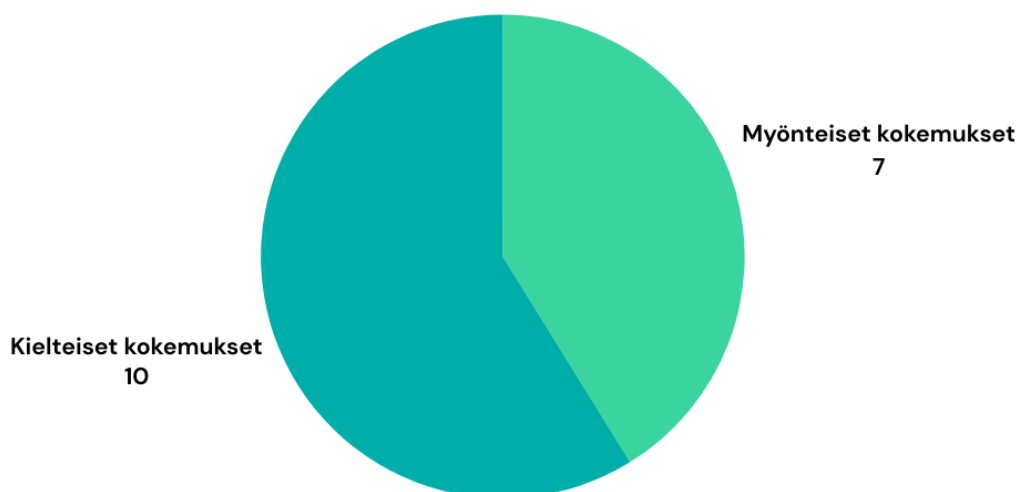
Vertaistuki ja verkossa anonyymisti lapsikohteisuudesta kertominen koettiin hyödylliseksi (Fafeja 2021; Grady 2019; Jimenez-Arista & Reid 2023; Jones ym.2021; Lievesley & Lapworth 2022; Levenson & Grady 2019; Stevens & Wood 2019; Walker 2017). Vertaistukea saatiin lähinnä anonyymeistä verkkokeskusteluista ja blogikirjoituksista. Verkossa saadun vertaistuen kautta saatiin helpotusta kokemukseen, että mieltymyksen kanssa oltaisiin täysin yksin, eikä muilla ole samanlaisia kiinnostusta (Lievesley & Lapworth 2021; Fafejta 2021,) sekä helpotusta stigman ja häpeän (Grady ym.2019) sekä syyllisyyden ja itsevihan (Jones ym.2021) kanssa elämiseen. Niille, jotka eivät olleet kertoneen lapsikohteisuudestaan läheisille tai ammattilaiselle, verkossa tapahtuva kertominen toimi vaihtoehtona (Jimenez-Arista & Reid 2023). Muilla lapsikohteista kiinnostusta omaavilla oli myös roolimalin asema, joka auttoi kyseenalaistamaan ajatuksen itsestä hirviönä ja loi toivoa tulevaisuudesta (Lievesley & Lapworth 2021; Fafejta 2021; Stevens & Woods 2019). Tätä kautta saatiin tietoa, että lapsikohteinen seksuaalisuus on orientaatio, eikä synonyymi seksuaaliväkivallalle, ja saatiin joku, johon identifioitua (Fafejta 2021).

5.2 Kokemukset ammattilaistuen saamisesta

Kokemukset tuen saamisesta vaihtelivat, mutta suurin osa oli luokiteltavissa kielteisiksi. Kielteisissä kokemuksissa korostui ammattilaisten kykenemättömyys kohdata lapsikohteisuuden teema. Epäluottamus ammattilaisiin, kielteiset kokemukset tai ammattilaisten osaamattomuus, joko omana kokemuksena tai vertaisilta kuultuna esiintyi kymmenessä tutkimuksessa (Grady ym.2019; Jimenez-Arista & Reid 2023, Cacciatorri 2017; Houtepen 2016; Dymond & Duff 2020; Goodier & Livesley 2018; Parr & Pearsen 2019; Livesley & Lapworth 2021; Tozdan ym.2023; Walker 2017). Ammattilaisilla ei koettu olevan riittävästi tietoa tai osaamista (Grady ym.2019; Jimenez-Arista & Reid 2023, Cacciatorri 2017; Houtepen 2016; Dymond & Duff 2020; Goodier & Livesley 2018; Parr & Pearsen 2019; Livesley & Lapworth 2021), ja heidän kuvattiin muun muassa torjuneen (Jimenez-Arista & Reid 2023; Tozdan ym.2023), mitätöineen ja todenneen kyseessä olevan vain vaihe (Tozdan ym.2023), tuominneen ja hylänneen (Cacciatorri 2017), olettaneen lapsikohteisen kiinnostuksen tarkoittavan sen toteuttamista (Walker 2017) ja vaihtaneen aihetta (Grady ym.2019) tilanteissa, jossa asiakas on kertonut lapsikohteisesta seksuaalisuudesta. Ammattilaiset olivat myös kieltäytyneet työskentelystä (Walker 2020; Cacciatorri 2017). Torjuminen toi tunteen, ettei ole tuen saamisen arvoisen (Cacciatorri 2017). Osassa näistä tilanteista ammattilainen oli ohjannut tukea hakeneen toiseen palveluun.

Ammattilaisten ei uskottu ymmärtävän lapsikohteista seksuaalisuutta ja heidän fokuksensa koettiin olevan muiden suojelemisessa eikä lapsikohteisen tukea hakeneen henkilön elämänlaadun parantamisessa. Saatavilla olevan tuen koettiin keskittyvän rikoksen toruntaan tai lapsikohteisuuden poistamiseen, kun apua kaivattiin kokonaisvaltaiseen hyvinvointiin, stigman ja häpeän kanssa selviytymiseen ja terveiden aikuissuhteiden luomiseen (Schaefer ym.2022; Cacciatorri 2017, Levenson & Grady 2019; Grady ym.2019; Dymond & Dull 2020).

KOKEMUKSET TUESTA

Kuvio 6. Lapsikohteista seksuaalisuutta kokevien kokemukset tuesta

Myönteinen kokemus mainittiin seitsemässä tutkimuksessa (Levenson ym.2017; Levenson & Grady 2019; Houtepen ym.2016; Tozdan ym.2023; Cacciatorri 2017; Paalanen & Taivaloja 2022; Walker 2017). Myönteisiksi kokemuksiksi ammattiavun saamisesta mainittiin muun muassa, että työntekijä kuunteli ja ymmärsi, ei tuominnut, ylläpiti toivoa ja antoi käytännön apua ajatuksiin ja käyttäytymiseen (Levenson ym.2017; Levenson & Grady 2019), tarjosi apua tunteiden ja tekojen erottamiseen ja hyväksymiseen (Houtepen ym.2016, Levenson & Grady 2019), oli aidosti kiinnostunut ja empaattinen (Tozdan ym.2023), halusi aidosti auttaa (Cacciatorri 2017) ja kohtasi kokonaisuutena erilaisine tarpeineen (Levenson & Grady 2019; Walkers 2017). Ammattilaiselle kertomisesta tuli kokemus, ettei asian kanssa ole yksin (Tozdan ym.2023). Ammattilaisilta saatu apu johti itseymmärtämisen kasvamiseen, itsensä hyväksymiseen, muutokseen ajatuksista omasta seksuaalisuudesta ja seksuaalisuuden toteuttamiseen laillisin keinoin (Taivaloja & Paalanen 2022). Avun ansiosta mielenterveys oli parantunut, luottamus mieltymyksen toteuttamisesta pidättäytymiseen vahvistunut ja itsestä käytetty stigmatisoiva kielenkäyttö vähentynyt (Walker 2017). Ammattilaisten toivottiin toivottavan lapsikohteisten henkilöiden tervetulleeksi tuen piiriin ja puhuvan lapsikohteisten henkilöiden puolesta (Cacciatorri 2017).

Tozdanin ja tutkimusryhmän (2023) tuloksissa 22 vastaajasta kielteisiä kokemuksia ammattiavusta oli viidellätoista osallistujalla, myönteisiä seitsemällä. Levensonin ja Gradyn (2019) tulosten mukaan 75 prosenttia oli hakenut apua jonkinlaiselta mielenterveyden ammattilaiselta ja heistä alle puolet kertoi hyötynensä siitä. Verkkosivuilta ja foorumeilta apua haki 47 prosenttia. Houtepenin ja muiden (2016) tutkimuksessa kuusi henkilöä oli hakenut apua ammattilaisilta mieltymyksen hyväksymiseen tai sen kanssa selviytymiseen ja heistä kolme kertoi hyötynensä tuesta.

Lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien lisäksi myös heidän parissaan työskentelevät ammattilaiset (Parr & Pearsen 2019; Goodier & Lievesley 2018) kuvailivat muiden ammattilaisten osaamista puutteelliseksi ja näkivät erilaisissa palveluissa työskentelevien ammattilaisten kouluttamisen tarpeelliseksi. Resurssit lapsikohtaisen seksuaalisuuden parissa työskentelyyn koettiin riittämättöminä ja palveluiden mainostaminen liian vähäisenä. Parr & Pearsenin (2019) tutkimuksen osallistuneet toivat esille ammattilaisten haluttomuuden työskennellä lapsikohteista seksuaalisuutta kokevien kanssa, ja tähän liittyvää väärää tietoa esimerkiksi asiakasryhmän vaarallisuudesta.

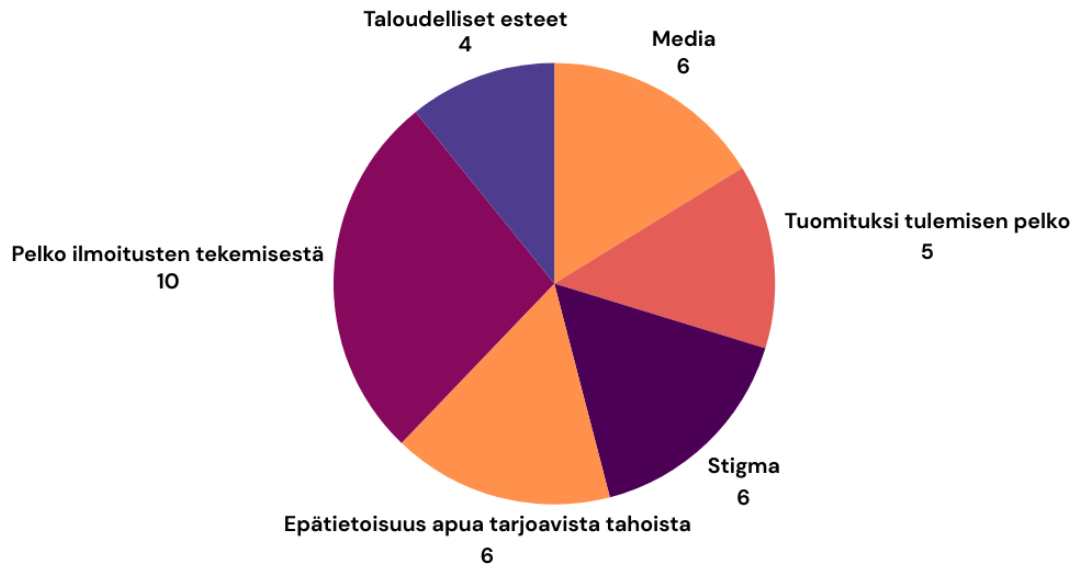
5.3 Tuen hakemisen esteitä

Valituissa tutkimuksissa ammattilaisille ja läheisille kertomiseen liittyi pelko kielteisistä reaktioista ja seurauksista, kuten omien lapsien huostaanotosta, pelko tuomituksi tai torjutuksi tulemisesta, läheisten hylkäämäksi tulemisesta, työpaikan menettämisestä ja väkivallasta.

Pelko viranomaisille tehdystä ilmoituksesta havaittiin kymmenessä tutkimuksessa (Cacciatorri 2017; Grady ym.2019; Goodier & Lievesley 2018; Jimenez-Arista & Reid 2023; Levenson & Grady 2019; Lievesley & Lapwoth 2022; Shields ym.2022; Schaefer ym.2022; Taivaloja & Paalanen 2022; Tozdan ym.2023). Levenson & Grady (2019) toi esille, että ilmoitusten pelko oli suurin syy sille, miksi lapsikohteista seksuaalisuutta kokevat eivät hakeneet apua ammattilaisilta. Tutkimukseen osallistuneista 72 prosenttia pelkäsi tulevansa tuomituksi ja 66 prosenttia pelkäsi joutuvansa ongelmiin. Cacciatorrin (2017) tutkimuksessa jokainen seitsemästä tutkimukseen osallistujasta jakoi huolen tuvattomuudesta ja ilmoitusten tekemisestä avun hakemiseen liittyen. Epävarmuus siitä, mitä voi ja ei voi sanoa, ja miten tukea tarjoava reagoi oli esteenä avun hakemiseksi (Levenson & Grady 2019). Kaikki lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevat henkilöt eivät kokeneet tarvitsevansa apua mieltymyksen kanssa elämiseen (Tozdan ym.2023;

Levenson & Grady 2019) eivätkä siksi hakeneet tukea. Levenson & Grady (2019) saivat eräältä tutkimukseen osallistujalta kommentin, jossa todettiin tutkijoiden oletettavan lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien tarvitsevat apua.

TUEN HAKEMISEN KESKEISIMMÄT ESTEET

Kuvio 7. Lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien keskeisimmät tuen hakemisen esteet

Valituista tutkimuksista kuudessa ilmeni epätietoisuus apua tarjoavista tahoista (Dymond & Duff 2020; Levenson ym.2017; Taivaloja & Paalanen 2022; Goodier & Lievesley 2018; Parr & Pearson 2019; Schaefer ym.2022). Myös taloudelliset esteet (Dymond & Duff 2020; Jimenez-Arista & Reid 2023; Goodier & Lievesley 2018; Walkers 2017) ja maantieteellinen sijainti (Levenson & Grady 2019) mainittiin esteenä terapiaan hakeutumiselle.

Stigman mainittiin erikseen olevan tuen hakemisen este niin lapsikohteista seksuaalisuutta kokevien (Grady ym. 2019; Houtepen 2017; Tozdan 2023; Levenson ym.2017; Walkers 2017) kuin heidän parissaan työskentelevien ammattilaisten (Parr & Pearsen 2019) mukaan. Stigma oli Grady ja tutkimusryhmän (2019) mukaan merkittävä este avun hakemiselle. Ammattilaisten pelättiin pitävän lapsikohteista henkilöä vaarallisena, ja stigma ja tuomituksi tulemisen pelko estivät tuen hakemisen (Walker 2017). Stigman pelossa mieltymyksestä ei puhuttu jo olemassa olevan terapeutin kanssa (Walker

2017). Tuomituksi tulemisen pelko mainittiin viidessä tutkimuksessa (Grady ym.2019; Jimenez-Arista & Reid 2023; Levenson ym.2017; Parr & Pearson 2019; Taivaloja & Paalanen 2022). Myös yleinen pelko kielteisistä reaktioista tai seurauksista mainittiin useasti. Stelzmannin ja muiden (2022) tutkimukseen osallistujat ketoivat roolimallien ja positiivisten esimerkkien puuttumisesta ja niiden tarpeesta, joka voisi auttaa laskemaan tuen hakemisen esteitä.

Levenson & Grady (2019) tutkimuksessa noin puolet tutkimukseen vastanneista uskoi mediasta saamansa kuvan takia, ettei heitä voinut auttaa. Median ylläpitämä stereotyyppinen kuva lapsikohteisista henkilöistä hirviöinä aiheutti epäilyksiä ammattilaisilta saadun tuen hakemisen suhteen, kun hirviöiden kanssa ei haluttu samaa ryhmämuotoiseen hoitoon (Stetzmann ym. 2022). Lapsikohteisuudesta kertomista lykättiin myöhemmäksi silloin, kun media uutisoi lapsiin kohdistuvista seksuaalirikoksista (Stetzmann ym.2022). Medialla nähtiin olevan suuri vastuu hirviö- ja saalistajaleiman, väärän tiedon ja stigman ylläpitämisessä (Dymond & Duff 2020; Houtepen ym.2016; Stetzmann ym. 2022; Levenson ym.2017; Jones ym.2021) mutta myös oikean tiedon levittämisen ja tukitahoista tiedottamisen mahdollistajana (Stetzmann ym. 2022; Todzdan ym.2023). Median koettiin yhdistävän pedofilian jokaiseen lapseen kohdistuneeseen seksuaalirikokseen (Dymond & Duff 2020). Median kirjoituksista keskusteltiin terapiassa ja se auttoi erottamaan itsensä stereotyyppioista (Stetzmann ym.2022).

Tuen hakemista koettiin helpottavan positiivinen viestintä ja oikean tiedon levittäminen lapsikohteisesta seksuaalisesta kiinnostuksesta (Shields ym.2020; Goodier & Lievesley 2018). Myös riittävät resurssit (Shields ym.2020; Grady ym.2019), koulujen seksuaalikasvatus (Fafeita 2021; Schaefer ym.2022; Levenson & Grady 2019; Tozdan ym.2023; Goodier & Lievesley 2018) ja helposti saatavilla oleva tieto tukea tarjoavista paikoista (Shield ym.2020; Parr & Pearson 2019; Stetzmann ym.2022) mainittiin.

6 Pohdinta

6.1 Tulosten tarkastelu

Tällä opinnäytetyöllä kerättiin ja tiivistettiin yhteen tutkimustuloksia lapsikohteista seksuaaliuutta kokevien psykososiaaliseen hyvinvointiin vaikuttavista asioista, kokemuksia tuen saamisesta ja tuen saamisen esteistä. Tulokset vahvistavat olemassa olevaa tietoa lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien moninaisista, psykososiaaliseen

hyvinvointiin erityisesti kielteisesti vaikuttavista asioista ja nostavat esille asianmukaisen tiedon puuttumisen sekä seksuaalikasvatuksen ja palveluiden riittävyyden merkityksen.

Opinnäytetyön tulosten mukaan helposti saatavilla olevaa, ajantasaista tietoa lapsikohteisesta seksuaalisuudesta ja sitä kokevien tukipalveluista on tärkeää olla saatavilla. Erityisesti nuoret ja nuoret aikuiset tarvitsevat tietoa lapsikohteisesta seksuaalisesta kiinnostuksesta, sillä opinnäytetyön tulosten mukaan ahdistus ja hämmennys olivat yhteydessä aikaan, jolloin lapsikohteisesta seksuaalisuudesta tultiin tietoiseksi. Tasapainoista, hyvä elämää elävät roolimallit puuttuivat, ja tutkittavien ymmärrys lapsikohteisesta seksuaalisesta kiinnostuksesta typistyi mediasta saatuun kuvaan lapsia hyväksikäyttävänä hirviönä, johon väistämättä jokaisen lapsikohteista seksuaalisuutta kokevan kiinnostus lopulta johtaa. Walkerin (2017) väitöskirjassa suomalainen mies kertoi ajatelleensa olevansa samanlainen hirviö kuin Suomessa laajasti 80-luvun lopussa uutisoitu Jammu-setä tiedostettuaan oman lapsikohteisuutensa, koska hänellä ei ollut ketään muuta, johon itseään olisi voinut verrata. Samaistuminen tapahtui siis seksuaaliväkivaltaa tehneisiin (Dymond & Dull 2020; Walker 2017), jonka voidaan olettaa vaikuttavan kielteisesti mielenterveyteen ja kuvaan, jota itsestään varsinkin nuori, lapsikohteisen seksuaalisen kiinnostuksen itsessään havainnut henkilö rakentaa. Varteen otettavana ratkaisuna tähän tutkimuksista nousi esille seksuaalikasvatus ja yleinen ihmisten tietoisuuden lisääminen lapsikohteisesta seksuaalisesta kiinnostuksesta (Fafeita 2021; Schaefer ym.2022; Levenson & Grady 2019; Tozdan ym.2023; Goodier & Lievesley 2018).

Opinnäytetyön tulosten mukaan lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevat tarvitsevat psykososiaalista tukea stigman kanssa elämiseen ja mahdollisten mielenterveysongelmien ja vahingollisten selviytymiskeinojen kuten päihteiden liikakäytön ja eristytymisen ehkäisemiseen. Keskusteluapua tarvitaan myös lapsikohteisesta seksuaalisesta kiinnostuksesta puhumiseen. Opinnäytetyön tuloksissa mielenterveysongelmat ja itseuhaisuuden määrä lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien parissa korosui. Samanlaisia tuloksia on saatu esimerkiksi B4U-ACT (2011b) organisaation tutkimuksesta, jossa 171 vastaajasta 45 prosenttia vastasi vakavasti harkinneensa itsemurhaa lapsikohteiseen seksuaalisuuteen liittyvän syyn vuoksi, 32 prosenttia suunnitelleensa tekotavan ja 13 prosenttia yrittäneensä itsemurhaa. Madaltuneen psyykkisen hyvinvoinnin on todettu lapsikohteiseen kiinnostukseen liittyvässä tutkimuksessa olevan yhteydessä matalampaan tulevaisuuden toivoon ja korkeampaan häpeään ja syyllisyyteen (Lievesley & Harper & Ellioti 2022).

Lapsikohteiseen seksuaaliseen kiinnostukseen liittyvä stigma näkyi keskeisenä ja kokonaisvaltaisena psykososiaaliseen hyvinvointiin liittyvänä tekijänä opinnäytetyöhön valituissa aineistossa. Lapsikohteiseen seksuaaliseen kiinnostukseen liittyvällä stigmalla voi olla vaikutusta riskeihin, jotka lisäävät rikoksen toteuttamisen mahdollisuutta, kuten yksinäisyyteen ja mielenterveysongelmiin (Jahnke 2018). Lapsikohteisuuteen liittyvän sisäistetyn stigman on todettu olevan yhteydessä vähäiseen tukeen, psykologiseen stressiin ja itsetuhoisuuteen (Elchuk & McPhail & Olver 2021; Jahnke 2018) sekä kognitiivisen ja emotionaalisen toiminnan heikkenemiseen (Jahnke ym.2015). Stigmaan liittyi pelko, että lapsikohteinen henkilö nähtäisiin automaattisesti omia mieltymyksiään toteuttavana hirviönä ja hyväksikäyttäjänä. Olemassa olevan tutkimustiedon valossa pelot ovat aiheellisia (Levenson ym.2019; Imhoff 2015; Imhoff & Jahnke 2018; Jahnke 2018; Jahnke & Imhoff & Hoyer 2015). Toisaalta opinnäytetyön tuloksissa lapsikohteisesta seksuaalisesta kiinnostuksesta jollekin kertoneet raportoivat paljon positiivisia ja neutraaleja reaktioita (Jimez-Arista & Reid 2023; Tozdan 2023; Waker 2017; Houtepen ym. 2016), joka voi johtua esimerkiksi siitä, kenelle kiinnostuksesta on (usein pitkän harkinnan jälkeen) kerrottu.

Ulkoisen stigman lisäksi valituissa tutkimuksissa oli havaittavissa sisäistettyä stigmat, joka näkyi itseinhona, negatiivisena suhtautumisena itseän ja omaan seksuaalisuuteen ja itsensä näkeminen hirviönä, joka tulee syyllistymään rikokseen. Katsaukseen valituissa Taivalojan ja Paalasan (2022) tutkimuksessa tätä sisäistettyä stigmat kuvattiin ulkoapäin tulevien negatiivisten ajatusten ja normien sisäistämisenä ja omaksumisena. Stigmatisoituun, väärinymmärrettyyn ryhmään kuulumisen yhdistyi häpeään, ja käsitys omasta kiinnostuksesta vääränä ja pahana ja itseviha tekivät lapsikohteisuudesta liian häpeällisen asian paljastettavaksi. Stigmat kuvaava hirviöleiman esiintyvyys aineistossa oli huomattavaa, ja se esiintyy myös useissa muissa tutkimuksissa. Esimerkiksi Cashin (2016) tutkimuksessa osallistujat pelkäsivät, että heissä on jotain pohjimmiltaan väärää, ja että he lopulta päätyvät hirviöiksi.

Opinnäytetyön tulosten mukaan lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokeva eivät luota sosiaali- ja terveysalan ammattilaisiin riittävästi hakeakseen tukea. Tukipalveluista sekä ilmoitusvelvollisuuteen liittyvistä seikoista tulisi tiedottaa selkeästi, jotta kynnyksen hakemiseen voi madaltua. Opinnäytetyön tulosten mukaan yksi keskeisimmistä syistä olla hakematta tukea on pelko ja kokemukset liittyen viranomaisilmoituksiin ja ammattilaisten osaamattomuuteen kohdata lapsikohteista seksuaalisuutta kokeva asiakas. Väärä tieto ja haitalliset stereotyyppit vaikuttivatkin ohjaavan ammattilaisten reaktioita. Koulutus lapsikohteisesta seksuaalisuudesta mainittiin tarpeelliseksi monipuolisesti sosiaali- ja terveysalan toimijoille ja viranomaisille osaamisen lisäämiseksi

(Schaefer ym.2022; Parr & Pearsen 2019; Goodier & Lievesley 2018; Cacciatorri 2017). Huomioitavaa opinnäytetyön tuloksissa on, että kaikki pelot ja kokemukset eivät perustuneet tutkittavien omiin kokemuksiin ammattilaistuesta, vaan esimerkiksi vertaisilta kuultuihin tietoihin. Samanlaisia tutkimustuloksia tuen hakemisen esteistä on löydetty esimerkiksi B4U-ACT organisaation tutkimuksessa, jossa havaittiin, että suurin este avun hakemiselle olivat pelko negatiivisista reaktioista ja pelko ilmoituksista niin viranomaisille kuin perheelle ja työntajalle (B4U-ACT 2011a.). Kanadassa tehdyssä tutkimuksessa mielenterveyden ammattilaisten päätökseen viranomaisilmoitusten tekemiseen vaikutti stigma, asiakkaan pääsy lasten läheisyyteen ja lapseen kohdistuvaa seksuaaliväkivaltaa todistavan kuvamateriaalin käyttäminen (Stephens & McPhail & Heasman & Moss 2021). Levenson ja muut (2019) kirjoittavat, kuinka ilmoitusvelvollisuuden tarkoitus on suojella lapsia, mutta velvollisuus voi myös kääntyä lapsen etua vastaan, jos se estää lapsikohteista seksuaalisuutta kokevan avun hakemisen. Opinnäytetyön tuloksia tarkastellessa on hyvä huomioida, että ilmoitusvelvollisuus voi vaihdella maittain. Suomessa on mahdollista konsultoida aiheeseen erikoistuneita ammattilaisia ja tarvittaessa ohjata asiakas eteenpäin hoitopolulla. Haasteena on palveluiden keskittyminen muutamaaan suurempaan kaupunkiin, jonka vuoksi osaamista on oltava myös perustason palveluissa.

6.2 Luotettavuus

Opinnäytetyön prosessissa on noudatettu mahdollisimman huolellista aineistonhallintaa (Aineistonhallinnan käsikirja 2022). Valitut tutkimusaineisto on kerätty tietokannoista ja tallennettu opinnäytetyöntekijän henkilökohtaiselle tietokoneelle, johon muilla henkilöillä ei ole pääsyä. Aineisto on myös tallennettu kirjallisuuskatsauksen tukena käytettävälle sivustolle, jossa kaksoiskappaleet on poistettu. Opinnäytetyön kirjallinen raportti on kirjoitusvaiheessa tallennettu Metropolia Ammattikorkeakoulun pilvipalveluun ja valmis arvioitu työ julkaistaan Theseus-tietokannassa.

Opinnäytetyön luotettavuutta on varmistettu tarkalla dokumentoinnilla, kuten muistiinpanoilla ja käsitekartalla. Opinnäytetyön eteneminen on kuvattu rehellisesti ja avoimesti. Kirjallisuuskatsaus on looginen yhteenveto tutkittavasta aiheesta (Coughlan & Cronin 2021, 2). Artikkeleiden haku- ja valintaprosessi on esitetty selkeyttävien kuvioiden avulla (Coughlan & Cronin 2021:3, Peters ym.2020a). Opinnäytetyöprosessissa on hyödynnetty Joanna Briggs Instituutin (JBI) kirjallisuuskatsauksen manuaalia ja kuuden kohdan protokollaa sekä PRISMA:n ohjeistuksia scoping-katsauksen teossa. Opinnäytetyön luotettavuutta on pyritty lisäämään kertomalla scoping-katsauksesta tutkimusmenetelmänä. Tutkimustulokset lukemista on selkeytetty scoping-katsaukselle tyypillisten

kuvioiden avulla. Toisin kuin Joanna Briggs instituutti ohjeistaa, tätä scoping-katsausta on tehnyt vain yksi henkilö opinnäytetyön luonteen vuoksi. Tämä voi vaikuttaa opinnäytetyön luotettavuuteen rehellisyydestä ja tarkasti tehdystä dokumentoinnista huolimatta.

Opinnäytetyöhön valittua materiaalia on tarkasteltu kriittisesti. Scoping-katsaukseen ei kuulu varsinainen laadunarviointi. Opinnäytetyöhön valituista tutkimuksista suurin osa kuitenkin on vertaisarvioituja, mikä lisää opinnäytetyön luotettavuutta. Luotettavuutta lisää myös tutkimusten julkaiseminen vakiintuneen aseman saaneissa julkaisuissa. Katsaukseen ei hyväksytty pro graduja tai opinnäytetöitä. Kaikkiin hakutuloksiin ja mahdollisesti relevantteihin teorialähteisiin ei ole päästy käsiksi aikarajauksen, kielirajauksen ja maksullisuuden vuoksi, joten aineistosta on voinut jäädä pois aiheen kannalta oleellisia tutkimuksia. Suurin osa katsaukseen valituista tutkimuksista oli tehty Yhdysvalloissa ja Isossa-Britanniassa ja kaikki tutkimukset yhtä lukuun ottamatta on kirjoitettu englannin kielellä. Nämä seikat voivat lisätä julkaisuharhaa (Vilkkä 2023: 95).

Tutkimuksista osa on tehty anonyymeinä verkkokyselyinä ja internetin keskustelupalstojen sisältöä analysoimalla, jolloin tarkkaa tietoa oikeasta kohderyhmästä ei voida taata. Opinnäytetyön aiheen sensitiivisyyden vuoksi myös kysely- ja haastattelututkimuksissa korostuu anonyymiys. Osassa tutkimuksia otos on ollut pieni. Tutkimustulokset kuitenkin antoiva samansuuntaisia tuloksia osallistujamäärän katsomatta, mikä lisää opinnäytetyön tulosten luotettavuutta. Opinnäytetyöhön valitut tutkimukset tutkimustuloksineen ja otosmäärineen on luotettavuuden ja läpinäkyvyyden lisäämiseksi esitelty liitteessä 1.

Tutkimuksen tarkoituksen ja tavoitteen sekä tutkimuskysymysten asetteluun on käytetty paljon aikaa. Niiden pohdinnassa on hyödynnetty opiskelijakollegoiden tukea ja niitä on tarkennettu tutkimussuunnitelman edetessä. Opinnäytetyön prosessin aikana myös tutkimusprosessia ja alustavia tutkimustuloksia on esitetty muille opiskelijoille ja tarvittaessa tarkennettu luotettavuuden lisäämiseksi.

6.3 Eettisyys

Opinnäytetyön tekemisessä noudatettiin Tutkimuseettinen neuvottelulautakunnan (2023: 11) määrittelemää hyvää tieteellistä käytäntöä kuten rehellisyyttä, erityistä huolellisuutta ja tarkkuutta. Tulokset on raportoitu totuudenmukaisesti, eikä katsauksen aineistoa valikoitu tietyn tuloksen aikaansaamiseksi. Lapsikohtaisen seksuaalisen kiinnostuksen käsitteleminen opinnäytetyön aiheena on perusteltua aiheen arkaluonteisuuden ja väärin ennakkoluulojen vuoksi, jotka voiva olla esteenä sosiaali- ja terveysalan

ammattilaisten työskentelylle lapsikohteista seksuaalisutta kokevien henkilöiden kanssa.

Opinnäytetyö toteutettiin kirjallisuuskatsauksena, jossa ei käsitelty henkilötietoja tai muuta henkilöön yhdistettävissä olevaa materiaalia. Tämän vuoksi opinnäytetyöhön ei tarvittu tutkimuslupaa. Kirjallisuuskatsaukseen ei tarvita myöskään ennakoarviointia. (Selesniemi & Kettunen & Näreaho 2021.) Opinnäytetyössä käytettyjä käsitteitä on pyritty käyttämään mahdollisimman selkeästi ja niin, etteivät ne lisää stigmaa. Keskeisiä käsitteitä on avattu lukijalle selkeyden lisäämiseksi. Kirjallisuuskatsauksen hakuprosessi, sisäänotto- ja poissulkemiskriteerit sekä valittu aineisto ja sen analyysia on kuvattu opinnäytetyössä eettisyyden ja luotettavuuden lisäämiseksi (Peters ym.2020a).

Opinnäytetyöhön valittujen tutkimusten tutkimusmenetelmien eettisyyttä on arvioitu mahdollisimman tarkasti. Tutkimuksissa käytettyihin termeihin ja niiden käyttämisen perusteluihin kiinnitettiin huomiota. Yhtään tutkimusta ei eettisistä syistä hylätty. Eettisyyttä lisäävänä tekijänä voidaan pitää sitä, että kahta väitöskirjaa lukuun ottamatta kaikki tutkimukset ovat julkaistu vakiintuneissa tieteellisissä julkaisuissa. Tutkimukset ovat julkaistu edeltävien yhdeksän vuoden aikana. Opinnäytetyön tekijän aiempi teoria-tieto, koulutus ja työkokemus ovat voineet vaikuttaa aineiston analyysiin ja tutkimustulosten tulkintaan. Opinnäytetyön tekijällä ei ole sidoksia työn tilaajaan eikä opinnäytetyön teosta ole maksettu korvausta.

Opinnäytetyön lähdeviitteitä on käytetty asianmukaisesti, kunnioittaen lähteitä ja aiemmin tehtyä tutkimusta. Opinnäytetyö tarkistettiin Turnitin plagiaatintunnistusjärjestelmässä työn eettisyyden lisäämiseksi ja arvioimiseksi (Arene 2020: 7). Artikkeleiden suomentamisessa käytettiin verkossa vapaasti käytettävää DeepL-kääntöohjelmaa varmistamassa artikkelin tekstin ymmärtäminen epäselvissä tilanteissa.

7 Johtopäätökset

Lapsikohteinen seksuaalinen kiinnostus on sensitiivinen ja usein vaikeasti lähestyttävä, hankalia tunteita nostattava aihe. Sosiaali- ja terveysalan ammattilaisten osaamista teemaa liittyen on lisättävä, jotta jokainen lapsikohteisuuden vuoksi tukea hakeva tulee kohdatuksi kunnioittavasti ja asiakaslähtöisesti kaikilla tukea tarjoavilla tahoilla. Tukea tarjoavan ammattilaisen ammattitaitoon kuuluu oman osaamisen ja asenteiden reflektointi, jotta työtä voi tehdä mahdollisimman eettisesti. Samalla lapsikohteista kiinnos-

tusta kokevien auttamiseksi kohdennettujen toimintojen riittävä rahoitus ja resurssit tulee turvata, jotta kohderyhmälle on tarjolla tukea tilanteissa, joissa tarvitaan erityistä, syvempää osaamista aiheesta.

Ulkoinen ja sisäistetty stigma on vahvasti kytköksissä lapsikohteiseen seksuaaliseen kiinnostukseen. Ottaen huomioon, että lapsikohteinen seksuaalinen kiinnostus tiedotetaan usein murrosiässä, on nuorten tukeminen mieltymyksen kanssa rikoksettomaan elämiseen sekä stigman, masennuksen ja ahdistuksen kanssa selviytymiseen ensisijaisen tärkeää. Lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevilla on myös korostunut riski itsemurhaan ja itsetuhoiseen toimintaan. Nuoret lapsikohteista seksuaalisuutta kokeva henkilöt tarvitsevat matalan kynnyksen tukea ja tietoa.

Seksuaalikasvatuksen tehtävä on turvata lasten ja nuorten tasapainoinen kehitys ja tarjota riittävät tiedot ja taidot, jotta he voivat tehdä itselleen ja muille mielekkäitä valintoja. Lapsikohteisen seksuaalisen kiinnostuksen huomioimiseen seksuaalikasvatuksessa on syytä kiinnittää huomiota. Tieto erilaisista seksuaalisuuksista ja tukitahoista voi auttaa lapsikohteisen kiinnostuksen omaavaa nuorta ymmärtämään paremmin omaa kiinnostustaan ja madaltaa kynnystä tuen hakemiseen. Seksuaalikasvatusmateriaalissa tulee huomioida sävy ja termit, jolla lapsikohteista seksuaalisuutta käsitellään sekä varmistaa paikkansa pitävä, ajankohtainen tieto.

Jatkotutkimusta tarvitaan Suomessa toimivien ammattilaisten asenteiden, osaamisen ja lisäkoulutuksen tarpeen kartoittamiseen. Ammattilaisten tiedon puute voi estää riittävän tuen saamisen ja vaikuttaa kielteisesti lapsikohteista seksuaalisuutta kokevan psykososiaaliseen hyvinvointiin.

Lähteet

Ahlgren, Lina & Kiuru, Elina & Pönkänen, Laura & Rajakaltio-Kiuru, Katja. 2023. Seksuaaliväkivallan vaikutukset. Teoksessa Bildjuschkin (toim.). Seksuaaliväkivaltatyön perusteet. Terveyden ja hyvinvoinnin laitos.

Aineistohallinnan käsikirja. 2022. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoaarkisto. Verkkojulkaisu. < <https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/aineistonhallinta/>>. Viitattu 4.4.2023.

Alanko, Katariina & Häikiö, Jenni & Jahnke, Sarah & Santtila, Pekka 2015. Lapsiin seksuaalista kiinnostusta tunteva asiakas: nettikysely terveydenhuollon ammattilaisten valmiuksista. < <http://www.psykologia.fi/uusin-numero/artikkelit/tieteelliset-artikkelit/348-lapsiin-seksuaalista-kiinnostusta-tunteva-asiakas-nettikysely-terveydenhuollon-ammattilaisten-valmiuksista>> Viitattu 30.4.2023.

Arene ry 2020. Ammattikorkeakoulujen opinnäytetöiden eettiset ohjeistukset. Päivitetty 9.1.2020. < <https://www.arene.fi/julkaisut/raportit/opinnaytetoiden-eettiset-suositukset/>> Viitattu 12.4.2023.

Aveyard, Helen. 2019. Doing a literature review in health and social care: a practical guide. Lontoo: Open University Press. 19.

Bedi, Saanya & Nelson, Elliot C. & Lynskey, Michael T. & Mc Cutcheon, Vivia V. & Heath, Andrew C. & Madden, Pamela A.F. & Martin, Nicholas G. 2011. Risk for Suicidal Thoughts and Behavior after Childhood Sexual Abuse in Women and Men. *Suicide and Life-Threatening Behavior*, 41. 406–415.

Beier, Klaus M. 2021. Preface. Teoksessa Beier, Klaus M.(toim).2021. Pedophilia, Hebephilia and Sexual Offending against Children: The Berlin Dissexuality Therapy (BEDIT). <https://doi.org/10.1007/978-3-030-61262-7>.

Bildjuschkin, Katriina. 2023. Johdanto. Teoksessa Bildjuschkin (toim.). Seksuaaliväkivaltatyön perusteet. Terveyden ja hyvinvoinnin laitos. 10–11.

Blagden, Nicholas James &, Mann, Ruth & Webster, Stephen & Lee, Rachael & Williams, Fiona. 2018. "It's Not Something I Chose You Know": Making Sense of Pedophiles' Sexual Interest in Children and the Impact on Their Psychosexual Identity. *Sexual Abuse* 30(6). 728–754.

B4U-ACT. 2011a. Mental health care & professional literature. <<http://www.b4uact.org/research/survey-results/spring-2011-survey/>> Viitattu 14.1.2024.

B4U-ACT. 2011b. Youth, suicidality, and seeking care. <<http://www.b4uact.org/research/survey-results/youth-suicidality-and-seeking-care/>> Viitattu 10.2.2024.

B4U-ACT. 2018.< <http://www.b4uact.org/know-the-facts/faq/>> Viitattu 10.3.2024.

B4U-ACT. 2020. MAP research summary. < <https://www.b4uact.org/know-the-facts/>>
Viitattu 10.2.2024.

Cacciatori, Heather. 2017. The Lived Experiences of Men Attracted to Minors and Their Therapy-Seeking Behaviors. Walden University. < <https://scholarworks.waldenu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=4970&context=dissertations>>. Viitattu 1.12.2023.

Cantor, James M. & McPhail, Ian V. 2016. Non-Offending Pedophiles. *Current Sexual Health Reports* 8(3). 121–128.

Cash, Brian Martin. 2016. Self-identifications, sexual development, and wellbeing in minor-attracted people: an exploratory study. < <https://ecommons.cornell.edu/server/api/core/bitstreams/d65cf63d-5ed7-4cde-af0f-e821b341bfd8/content>>. Viitattu 2.2.2024.

Coughlan, Michael & Cronin Patricia 2021. *Doing a literature review in nursing, health and social care*. 3. painos. Lontoo: Sage.

Dombert, Beate & Schmidt, Alexander F. & Banse, Rainer & Briken, Peer & Hoyer, Jürgen & Neutze, Janina & Osterheider, Michael. 2016. How Common is Men's Self-Reported Sexual Interest in Prepubescent Children? *The Journal of Sex Research* 53 (2). 214–223. DOI: 10.1080/00224499.2015.1020108.

Dymond, Harriet & Duff, Simon. 2020. Understanding the lived experience of British non-offending paedophiles. *Journal of Forensic Practice*, 22(2). 71–81.

Easton, Scott D. & Renner, Lynette M. & O'Leary, Patrick. 2013. Suicide attempts among men with histories of child sexual abuse: Examining abuse severity, mental health, and masculine norms. *Child Abuse & Neglect*, 37 (6). 380–387.

Elchuk, Desiree & McPhail, Ian V., & Olver, Mark E. 2021. Stigma-Related Stress, Complex Correlates of Disclosure, Mental Health, and Loneliness in Minor-Attracted People. *Stigma and Health* 7(1). 100–112.

Fafejta, Martin. 2021. Coming out of People with Pedophilic Orientation, *International Journal of Sexual Health*, 33 (3). 312–325.

Freimond, Carin Marie. 2019. Navigating the Stigma of Pedophilia: The Experiences of Nine Minor-Attracted Men in Canada. < <https://summit.sfu.ca/item/13798>>. Viitattu 1.2.2024.

Grady, Melissa D. & Levenson, Jill. S. & Mesias, George & Kavanagh, Shelley & Charles, Jennifer. 2019. "I can't talk about that": Stigma and fear as barriers to preventive services for minor-attracted persons. *Stigma and Health* 4(4), 400–410.

Granfelt, Riitta. 2022. Asumissosiaalinen työ marginalisaation vastaisena psykososiaalisena ja suhdeperustaisena työnä. Teoksessa Jokinen, Arja & Raitakari Suvi & Ranta, Johanna (toim.). *Sosiaalityö yhteiskunnan marginaaleissa. Konstruktionistisia jäsenyksiä*. Tampere: Vastapaino. 233–265.

Granfelt, Riitta & Kiuru, Hanna. 2023. Psykososiaalinen käsitteenä ja haavoittuvien elämänkulkujen kehyksenä. < <https://journal.fi/janus/article/view/115482/79095>>.

Goffman, Erving. 1963. *Stigma: notes on the management of spoiled identity*. New York: Simon & Schuster.

Goodier, Sara & Lievesley, Rebecca. 2018. Understanding the Needs of Individuals at Risk of Perpetrating Child Sexual Abuse: A Practitioner Perspective, *Journal of Forensic Psychology Research and Practice* 18 (1). 77–98.

Hanson, R. Karl & Bussiere, Monique T. 1998. Predicting relapse: a meta-analysis of sexual offender recidivism studies [Research summary]. *The Canadian Journal of Human Sexuality* 7 (2). 161–162.

Hanson, R. Karl & Morton-Bourgon, Kelly E. 2005. The Characteristics of Persistent Sexual Offenders: A Meta-Analysis of Recidivism Studies. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 73(6). 1154–1163.

Heron, Rebecca L. & Schwiekert, Lena & Karsten, Julie 2023. Meeting a person with pedophilia: Attitudes towards pedophilia among psychology students: A pilot study. *Current Psychology* 42.1022–1033.

Houtepen, Jenny A. B. M. & Sijtsema, Jelle J. & Bogaerts, Stefan. 2016. Being Sexually Attracted to Minors: Sexual Development, Coping With Forbidden Feelings, and Relieving Sexual Arousal in Self-Identified Pedophiles. *Journal of Sex & Marital Therapy* 42 (1). 48–69.

INHOPE. Facts and numbers. < <https://www.inhope.org/EN/the-facts>> Viitattu 11.3.2024.

Imhoff, Roland. 2015. Punitive attitudes against pedophiles or person with sexual interest in children: Does the label matter? *Archives of Sexual Behavior*, 44. 35–44.

Imhoff, Roland & Jahnke, Sara. 2018.. Determinants of punitive attitudes towards people with pedophilia: Dissecting effects of the label and intentionality ascriptions. *Archives of Sexual Behavior*, 47. 353–361.

Jahnke, Sara. 2018. The stigma of pedophilia: Clinical and forensic implications. *European Psychologist*, 23(2). 144–153.

Jahnke, Sara. & Imhoff, Roland & Hoyer, Jürgen 2015. Stigmatization of People with Pedophilia: Two Comparative Surveys. *Arch Sex Behavior* 44 (1). 21–34.

Jahnke, Sara & Schmidt, Alexander F. & Geradt, Max & Hoyer, Jürgen. 2015. Stigma-Related Stress and Its Correlates Among Men with Pedophilic Sexual Interests. *Arch Sex Behav* 44 (8). 2173–2187.

Jahnke, Sara & Philipp, Kathleen & Hoyer, Jürgen. 2015. Stigmatizing attitudes towards people with pedophilia and their malleability among psychotherapists in training. *Child Abuse & Neglect* 40. 93–102.

Jimenez-Arista, Laura E. & Reid, Duncan B. Realization, Self-View, and Disclosure of Pedophilia: A Content Analysis of Online Posts. 2023. *Sex Abuse* 35(2). 214–240.

Jones, Sarah J. & Ciardha, Caoilte Ó. & Eliot, Ian A. Identifying the Coping Strategies of Nonoffending Pedophilic and Hebephilic Individuals From Their Online Forum Posts. *Sexual Abuse* 33 (7). 793–815. <<https://doi.org/10.1177/1079063220965953>>.

Kannisto, Noora & Kiuru, Elina & Laakonen-Linna, Marika & Rautio, Jeni & Vehkaoja, Sini & Bildjuschin, Katriina & Rajala Rika & Laajasalo, Taina & Stolt, Sini. 2023. Nuoren seksuaalirikoksen uhrin kohtaaminen. Miten kohdata 12–19-vuotias nuori, jonka epäillä kohdanneen seksuaaliväkivaltaa? – Tietopaketti ammattilaiselle. Terveiden ja hyvinvoinnin laitos. 4–7.

Konrad, Anna & Schlinzig, Eliza & Siegel, Stefan & Kossow, Stephanie & Beier, Klaus M. 2021. Therapeutic Options. Teoksessa Beier K.M. (toim). *Pedophilia, Hebephilia and Sexual Offending against Children*. <<https://doi.org/10.1007/978-3-030-61262-7>>. Viitattu 1.7.2023

Kuusisto, Katja & Ranta, Johanna. 2020 Psykososiaalisen päihdetyön asema Suomessa 1900-luvulta nykypäivään. Teoksessa Moilanen Johanna & Annola, Johanna & Satka, Mirja (toim.). *Sosiaalityön käänneet*. Jyväskylän yliopisto; SoPhi. 112–141.

Lahtinen, Hanna & Laajasalo, Taina & Juusola, Aino. 2023. Lapsiin kohdistuva seksuaaliväkivalta. Teoksessa Bildjuschkin (toim.). *Seksuaaliväkivaltatyön perusteet*. Terveiden ja hyvinvoinnin laitos. 123–132.

Lanzaroten sopimus. Euroopan neuvoston yleissopimus lasten suojelemisesta seksuaalista riistoa ja seksuaalista hyväksikäyttöä vastaan. <https://www.finlex.fi/fi/sopimukset/sopsteksti/2011/20110088/20110088_2> Viitattu 5.4.2023.

Levenson, Jill S. & Grady, Melissa D. & Morin, John W. 2019. Beyond the “Ick Factor”: Counseling Non-offending Persons with Pedophilia. *Clinical Social Work Journal* 48 (4). 380–388.

Levenson, Jill & Grady, Melissa. 2019a. “I Could Never Work With Those People . . .”: Secondary Prevention of Child Sexual Abuse Via a Brief Training for Therapists About Pedophilia. *Journal of Interpersonal Violence* 34 (20). 4281–4302.

Levenson Jill S. & Grady, Melissa D. 2019b. Preventing Sexual Abuse: Perspectives of Minor Attracted Persons About Seeking Help. *Sexual Abuse* 31(8). 991–1013.

Levenson, Jill S. & Willis, Gwenda M. & Vicencio, Claudia P. 2017. Obstacles to help-seeking for sexual offenders: implications for prevention of sexual abuse. *Journal of Child Sexual Abuse*, 26 (2). 99–120.

Lievesley, Rebecca & Harper, Craig A. & Elliott, Helen. 2020. The Internalization of Social Stigma Among Minor-Attracted Persons: Implications for Treatment. *Archives of Sexual Behavior* 49. 1291–1304. <<https://doi.org/10.1007/s10508-019-01569-x>>

Lievesley Rebecca & Lapworth, Rhia. 2022. "We Do Exist": The Experiences of Women Living with a Sexual Interest in Minors. *Arch Sex Behav* 51. 879–896. <<https://doi.org/10.1007/s10508-021-02160-z>>.

Lievesley, Rebecca. & Swaby, Helen. & Harper, Craig A. & Woodward, Ellie. 2022. Primary health professionals' beliefs, experiences, and willingness to treat minor-attracted persons. *Archives of Sexual Behavior*, 51(2). 923–943. <<https://link.springer.com/article/10.1007/s10508-021-02271-7>>.

Martijn, Frederica M. & Babchishin, Kelly M. & Pullman, Lesleigh E. & Seto, Michael C. 2020. Sexual Attraction and Falling in Love in Persons with Pedohebephilia. *Archives of Sexual Behavior* 49. 1305–1318 <<https://doi.org/10.1007/s10508-019-01579-9>>.

Malja Martta & October Martta 2022. Lanzaroten sopimus. Kansallinen toimeenpanosuunnitelma vuosille 2022–2025. Sosiaali- ja terveysministeriön julkaisuja 2022:8. Sosiaali- ja terveysministeriö. Helsinki. <https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/164029/STM_2022_8_J.pdf?sequence=1&isAllowed=y>.

Meyer, Ilan H. 2003. Prejudice, Social Stress, and Mental Health in Lesbian, Gay, and Bisexual Populations: Conceptual Issues and Research Evidence. *Psychol Bull.* 129(5). 674–697.

Mitchell, Renae C. & Galupo, M. Paz. 2016. Interest in child molestation among a community sample of men sexually attracted to children. *Journal of Sexual Aggression*, 22(2). 224–232.

Munn, Zachary & Pollock, Danielle & Khalil, Hanan & Alexander, Lyndsay & McInerney, Patricia & Godfrey, Christina M. & Peters, Micah & Tricco, Andrea. 2022. What are scoping reviews? Providing a formal definition of scoping reviews as a type of evidence synthesis. *JBI Evidence Synthesis* 20(4): 950-952. | <DOI: 10.11124/JBIES-21-00483>.

Nissinen, Jussi. 2020. Seksuaalisuuden monimuotoisuus. Teoksessa Brusila, Pirkko & Kero, Katja & Piha, Juhana & Räsänen, Marita (toim.). *Seksuaalilääketiede*. 1. painos. Helsinki: Kustannus OY Duodecim. 133–147.

Ohjausta hyvinvoinnilla-hanke. <<https://korkeakoulutukee.fi/tietoa-hankkeesta>> Viitattu 7.4.2023.

Page, Matthew J. & McKenzie, Joanne E. & Bossuyt, Patrick M. & Boutron, Isabelle & Hoffmann, Tammy C. & Mulrow, Cynthia D. & Shamseer, Larissa & Tetzlaff, Jennifer M. & Akl, Elie A. & Brennan, Sue E. & Chou, Roger & Glanville, Julie & Grimshaw, Jeremy M. & Hróbjartsson, Asbjørn & Lalu, Manoj M. & Li, Tianjing & Loder, Elizabeth W. & Mayo-Wilson, Evan & McDonald, Steve & McGuinness, Luke & Stewart, Lesley A. & Thomas, James & Tricco, Andrea C. & Welch, Vivian A. & Whiting, Penny & Moher, David 2021. The PRISMA 2020 statement: an updated guideline for reporting systematic reviews. <<https://www.bmj.com/content/372/bmj.n71>>. Viitattu 29.8.2023.

Papalia, Nina L. & Luebbers, Stefan & Ogloff, James R. & Cutajar, Margaret & Mullen, Paul E. 2017. The long-term co-occurrence of psychiatric illness and behavioral problems following child sexual abuse. *Aust N Z J Psychiatry* 51(6). 604–613.

Papalia, Nina & Mann, Emily & Ogloff, James R. P. 2021. Child Sexual Abuse and Risk of Revictimization: Impact of Child Demographics, Sexual Abuse Characteristics, and Psychiatric Disorders. *Child Maltreatment*, 26 (1). 74–86.

Parr, Jennifer & Pearson, Dominic. 2019. Non-Offending Minor-Attracted Persons: Professional Practitioners' Views on the Barriers to Seeking and Receiving Their Help. *Child Sex Abus* 28(8). 945–967.

Peters, Micah & Godfrey, Christina & McInerney, Patricia & Munn, Zachary & Tricco, Andrea & Khalil, Hanan. 2020a. Scoping Reviews. Teoksessa Aromataris, E. & Munn, Zachary (toim.). *JB I Manual for Evidence Synthesis*. E-kirja. Päivitetty 26.7.2022. Viitattu 28.6.2023.

Peters, Micah & Godfrey, Christina & McInerney, Patricia & Munn, Zachary & Tricco, Andrea & Khalil, Hanan 2020b. Why Scoping Review? Teoksessa *JB I Manual for Evidence Synthesis*. E-kirja. Aromataris, E. & Munn, Zachary (toim.). Päivitetty 26.7.2022. Viitattu 4.7.2023.

Piha, Otava. 2023. Seksuaalirikoksiin liittyvä lainsäädäntä. Teoksessa Bildjuschkin (toim.). *Seksuaaliväkivaltatyön perusteet*. Terveiden ja hyvinvoinnin laitos. 34–45.

Poliisi. Seksuaalirikokset. <<https://poliisi.fi/seksuaalirikokset>> Viitattu 9.4.2023.

Raunio, Kyösti. 2009. *Olellainen sosiaalityössä*. Helsinki: Gaudeamus.

Puustinen, Netta & Pätilä, Anni & Simola, Tanja. 2023. Seksuaaliväkivalta digitaalisissa ympäristöissä. Teoksessa Bildjuschkin (toim.). *Seksuaaliväkivaltatyön perusteet*. Terveiden ja hyvinvoinnin laitos. 167–173.

Santtila, Pekka & Antfolk, Jan & Räfså, Anna & Hartwig, Maria & Sariola, Heikki & Sandnabba, N.Kenneth & Mokros, Andreas. 2015. Men's Sexual Interest in Children: One-Year Incidence and Correlates in a Population-Based Sample of Finnish Male Twins, *Journal of Child Sexual Abusen* 24:2. 115–134.

Scherner, Gerold & Amelung, Till & Schuler, Miriam & Grundmann, Dorit & Beier, Klaus M. 2020. Pedophilia and hebephilia. Teoksessa Beier K.M. (toim). *Pedophilia, Hebephilia and Sexual Offending against Children*. E-kirja. <<https://doi.org/10.1007/978-3-030-61262-7>>.

Schaefer, Adelle & Wittenberg, Alexander & Galynker, Igor & Cohen, Lisa J. 2023. Qualitative Analysis of Minor Attracted Persons' Subjective Experience: Implications for Treatment. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 49 (4). 391–411.

Schmidt, Alexander F. & Niehaus, Susanna. 2022. Outpatient Therapists' Perspectives on Working With Persons Who Are Sexually Interested in Minors. *Arch Sex Behav* 51. 4157–4178. <<https://link.springer.com/article/10.1007/s10508-022-02377-6>>.

Selesniemi, Hanna & Kettunen, Jyrki & Näreaho, Susanna 2021. Tarvitseeko tutkimus eettisen ennakoarvioinnin ja kuka sen tekee? *Vastuullinen tiede*. Päivitetty 6.9.2021. <<https://vastuullinentiede.fi/fi/tutkimuksen-suunnittelu/tarvitseeko-tutkimus-eettisen-ennakoarvioinnin-ja-kuka-sen-tekee>>. Viitattu 19.4.2024.

Stelzmann, Daniela & Jahnke, Sara & Kuhle, Laura F. 2022. Media Coverage of Pedophilia and Its Impact on Help-Seeking Person with Pedophilia in Germany – A Focus Group Study. *International Journal of Environmental Research and Public Health*. 19(5).

Seksuaalirikoslaki. <<https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1889/18890039001#L20>> Viitattu 20.11.2023.

Seto, Michael C. 2012. Is pedophilia a sexual orientation? *Archives of Sexual Behavior*, 41. 231–236.

Seto, Michael C. 2019. The Motivation-Facilitation Model of Sexual Offending. *Sex Abuse*. 31(1). 3–24.

Shields, Ryan T. & Murray, Sarah M & Ruzicka, Amanda E. & Buckman, Cierra & Kahn, Geoff & Benelmouffok, Aniss & Letourneau, Elizabeth J. 2020. Help wanted: Lessons on prevention from young adults with a sexual interest in prepubescent children. *Child Abuse Negl*. 105.

Sorrentino, Renè & Abramowitz, Janette. 2021. Minor-attracted persons: A neglected population. *Current Psychiatry* 20 (7). <<https://cdn.mdedge.com/files/s3fs-public/CP02007021.PDF>>. Viitattu 15.9.2023.

Stephens, Skye & McPail, Ian V. & Heasman, Ainsie & Moss, Sara. 2021. Mandatory reporting and clinician decision-making when a client discloses sexual interest in children. *Canadian Journal of Behavioural Science/Revue canadienne des sciences du comportement* 53 (3). 263-273.

Stevens, Eleanor & Wood, Jane. 2019. “I Despise Myself for Thinking about Them.” A Thematic Analysis of the Mental Health Implications and Employed Coping Mechanisms of Self-Reported Non-Offending Minor Attracted Persons. *Child Sex Abuse* 28(8). 968–989.

Stiels-Glenn, Michael. 2010. The availability of outpatient psychotherapy for paedophiles in Germany. *Recht & Psychiatrie*, 28. 74–80.

Taivaloja Nita & Nurminen Nina. 2020. Potentiaalisten lapsiin kohdistuvien seksuaalirikosten tekijöiden hoito, tuki ja kuntoutus. Teoksessa Laajasalo Taina (toim.). Miten toteutuu väkivaltaa kokeneen lapsen psykososiaalinen tuki? – Tuki ja hoitomuodot sekä potentiaalisten lapsiin kohdistuvien seksuaalirikosten tekijöiden ehkäisevä kuntoutus. *THL Raportti 2020*. <https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/140845/URN_ISBN_978-952-343-587-2.pdf?sequence=1&isAllowed=y>. Viitattu 3.4.2023.

Taivaloja, Nita & Paalanen, Tommi. 2022. Lapsikohtaisen seksuaalisuuden ja muutoksen saamat merkitykset Serie-hankkeen asiakkaiden puheessa. <<https://www.julkari.fi/handle/10024/144231>>.

Tenbergen, Gilian & Wittfoth, Matthias & Frieling, Helge & Ponseti, Jorge & Walter, Martin & Walter, Henrik & Beier, Klaus M. & Schiffer, Boris & Kruger, Tillmann H. 2015. *The Neurobiology and Psychology of Pedophilia: Recent Advances and Challenges*.

Front Hum Neurosci.24 (9). 344. < <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4478390/>>.

Terveyden ja hyvinvoinnin laitos. 2012. Psykiatrian luokituskäsikirja 2012. Suomalainen toinen uudistettu painos. Mielenterveyden ja käyttäytymisen häiriöihin liittyvät diagnoosit Maailman terveysjärjestön (WHO) luokituksesta ICD-10. Terveyden ja hyvinvoinnin laitos.

Tozdan, Safiye & Hübener, Greta & Briken, Peer & Schröde, Johanna. 2023. What do women with sexual interest in children tell us about the assumed cause of their sexual interest in children, (non-)disclosure, and professional help? —Results of a qualitative content analysis. International Journal of Impotence Research. <<https://doi.org/10.1038/s41443-023-00677-6>>.

Tutkimuseettinen neuvottelukunta. 2023. Hyvä tieteellinen käytäntö ja sen loukkaus-epäilyjen tutkiminen Suomessa. Tutkimuseettisen neuvottelukunnan julkaisuja 2/2023.1. painos. < https://tenk.fi/sites/default/files/2023-03/HTK-ohje_2023.pdf> Viitattu 11.4.2023.

Vilkkä, Hanna. 2023. Kirjallisuuskatsaus metodina, opinnäytetyön osana ja tekstilajina. Art House: Helsinki.

Walker, Allyson. & Panfil, Vanessa. R. 2017. Minor attraction: A queer criminological issue. Critical Criminology 25(1). 3.

Walker, Allyson. 2017. Understanding resilience strategies among Minor-Attracted individuals. Doctoral dissertation, City University of New York, New York. <https://academicworks.cuny.edu/gc_etds/2285/>.

Katsaukseen valitut artikkelit

Tutkimus (n=20)	Vuosi, maa	Tarkoitus	Otos, aineisto	Menetelmä	Keskeiset tulokset
1. Blagden ,Nicholas James&, Mann, Ruth & Webster, Stephen & Lee, Rachael & Williams, Fiona "It's Not Something I Chose You Know": Making Sense of Pedophiles' Sexual Interest in Children and the Impact on Their Psychosexual Identity.	2018, Iso-Britannia	Tarkoituksena tutkia lapsin kohdistuvan kiinnostuksen fenomenologiaa ja miten kiinnostus vaikuttaa pedofiilisten rikoksenteijöiden identiteettiin. Lisäksi tutkittiin heidän näkemyksiään tämän kiinnostuksen hoidettavuudesta.	20 miestä	Puolistrukturoitu haastattelu	Lapsikohteiseen kiinnostukseen liittyi häpeää, ahdistus ja stigma sekä yksinäisyys ja kokemus erilaisuudesta.
2. Cacciatori, Heather. The Lived Experiences of Men Attracted to Minors and Their Therapy-Seeking Behaviors. Walden University.	2017, Yhdysvallat	Tutkimuksen tarkoitus oli kerätä tietoa lapista seksuaalisesti kiinnostuneiden kokemuksia terapiaan hakeutumisesta.	7 miestä	Puolistrukturoitu haastattelu, tulkitseva fenomenologinen analyysi.	Terapiaan hakeutumisen esteitä olivat turvattomuuden tunne, pelko ilmoitusten tekemisestä, huonot kokemukset terapiasta, värin ymmärryksi tukemisen pelko.
3.Dymond, Harriet & Duff, Simon. Understanding the lived experience of British non-offending paedophiles.	2020, Iso-Britannia	Tarkoituksena tutkia kolmen rikokseen syyllistymättömän lapsikoh- teista seksuaalisutta kokevan kokemuksia.	3 lapsikohteista seksuaalisuutta kokevaa miestä, jotka eivät ole syyllistyneet rikokseen.	Puolistrukturoitu haastattelu	Tutkimuksen tuloksissa nousi esille huonot kokemukset avun saamisesta auttamispalveluissa, pelko ilmoitusten tekemisestä viranomaisille, median rooli, päihteet ja itsetuhoisuus, tukipalveluiden löytämisen vaikeus ja terapian hinta esteenä avun hakemiselle.

Tutkimus (n=20)	Vuosi, maa	Tarkoitus	Otos, aineisto	Menetelmä	Keskeiset tulokset
4.Fafejta , Martin. Coming out of People with Pedophilic Orientation.	2021, Tseki	Tutkimuksessa tutkittiin lapsikohteisesta mieltymyksestä jollekin kertoneiden kokemuksia.	16:sta haastattelusta 14 analysoitiin. Osallistujat olivat lapsikohteista seksuaalisuuta kokevien miesten oma-apu-ryhmästä.	Puolistrukturoitu haastattelu.	Lapsikohteisesta kiinnostuksesta jollekin kertoneet selviytyvät mieltymyksensä kanssa paremmin. Kiinnostuksesta kertominen miellettiin vaikeaksi, koska se yhdistetään lapsen seksuaaliseen hyväksikäyttöön. Vertaistuki ja samaistuminen koettiin tärkeäksi, Tutkimukseen osallistuneet eivät haluaisi valehdella läheisilleen. Osallistujat toivoivat seksuaalikasvatuksessa huomioitavan lapsikohteisuus.
5.Grady, Melissa D. & Levenson, Jill S. & Me-sias, George & Kava-nagh, Shelley & Char-les, Jennifer. "I can't talk about that": Stigma and fear as barriers to preventive services for minor-attracted per-sons.	2019, Yhdysvallat	Tutkimuksessa selvitettiin lapsikohteista sek-suaalista kiinnostusta kokevien kokemuksia avun hakemisesta.	293 aloitti vastaami-sen, 154 vastasi kaik-kiin kysymyksiin	Kyselytutkimus	Aineistosta ilmeni vahva stigman ja häpeän kokemus. Myös mm. lap-sikohteisuuden normalisointi, am-mattilaisten ymmärtämättömyys, pelko tuomituksi tulemisesta ja ilmoitusten tekemisestä, itsensä hyväksyminen ja selviytymiskeinot tuli-vat esille aineistossa.

Tutkimus (n=20)	Maa, vuosi	Tarkoitus	Otos, aineisto	Menetelmä	Keskeiset tulokset
6. Goodier, Sara & Lievesley, Rebecca. Understanding the Needs of Individuals at Risk of Perpetrating Child Sexual Abuse: A Practitioner Perspective.	2018, Iso-Britannia	Tarkoituksena kerätä tietoa ja ymmärrystä ihmisistä, joilla on riski syyllistyä lapseen kohdistuvaan seksuaaliväkivaltaan sekä ammattilaisten näkemyksiä lapsiin kohdistuvan seksuaaliväkivallan ehkäisemisestä.	5 osallistujaa, jotka työskentelevät lapsikohteisten henkilöiden parissa	Puolistrukturoitu haastattelu	Ammattilaiset toivat esille lapsikohteisten asiakkaiden yksinäisyyttä ja sen tuomia riskejä. Avun hakemisen esteenä on pelko viranomaisille ilmoittamisesta sekä epätietoisuus palveluista. Esille nousi myös kansalaisten kouluttamista lapsikohteisyydestä ja tiedon levittäminen kouluissa.
7. Houtepen, Jenny A. B. M. & Sijtsema Jelle J., & Bogaerts, Stefan. Being Sexually Attracted to Minors: Sexual Development, Coping With Forbidden Feelings, and Relieving Sexual Arousal in Self-Identified Pedophiles.	2016, Hollanti	Lisätä pedofilian ymmärtämistä tarjoamalla syventävää tietoa aiheesta sekä riskeistä ja suojaavista tekijöistä lapseen kohdistuvaan seksuaalirikokseen liittyen.	15 lapsikohteiseen seksuaalisuuteen identifioituvaa hollantilaista (14) belgialaista (1) miestä.	Puolistrukturoitu haastattelu	Stigman pelko, masennus yksinäisyys ja hirviöleima, päihteiden käyttö selviytymiskeinona sekä erilaiset kokemukset avun hakemiseen liittyen. Vertaistuki koettiin hyödylliseksi. Myös muille kuin vertaisille kertomisesta oli apua.

Tutkimus (n=20)	Vuosi, maa	Tarkoitus	Otos, aineisto	Menetelmä	Keskeiset tulokset
8.Jimenez-Arista, Laura E.& Reid, Duncan B. Realization, Self-View, and Disclosure of Pedophilia: A Content Analysis of Online Posts.	2023, Yhdysvallat	Tutkimuksen tarkoitus oli selvittää lapsikohteista kiinnostusta kokevien reaktioita heidän tiedostaessaan ensimmäisen kerran lapsikohteisuuden, heidän kokemuksiaan asiasta kertomisesta ja minkälaista apua he toivovat silloin saavansa.	Verkosta löydetty julkinen materiaali kuten blogit, keskustelupalstat ja kommenttikenttien sisältö. 81 postausta ja 61 keskustelun tai kommentin kirjoittajaa.	Sisällönanalyysi	Hämmennys ja kieltäminen, häpeä ja itsensä hylkääminen, pelko ja ahdistus, yksinäisyys, toivottomuus sekä viha ja turhautuminen lapsikohteisuuteen liittyen. Ammattilaisille kertomisen pelkoon liittyi pelko ilmoituksen tekemisestä viranomaisille. Esille tuli ammattilaisten osamattomuus kohdata lapsikohteisuudesta kertovaa asiakas.
9.Jones, Sarah J. & Ciardha, Caoilte Ó. & Eliot, Ian A. Identifying the Coping Strategies of Nonoffending Pedophilic and Hebephilic Individuals From Their Online Forum Posts.	2021, Iso-Britannia	Tutkimuksen tarkoituksena oli lapsikohteista kiinnostusta kokevien selviytymisstrategioiden tutkiminen	Verkkokeskustelufoorumi. Viestien määrä viestiketjua kohden vaihteli neljästä 36:een. Yhteensä 326 viestiä analysoitiin. Aineistoon sisältyi jopa 87 henkilön viestejä.	Temaattinen analyysi	Aineistosta nousi esille lapsikohteisen kiinnostuksen hyväksyminen, häpeä, syyllisyys ja itseinho.
10.Lievesley Rebecca & Lapworth, Rhia.We Do Exist”: The Experiences of Women Living with a Sexual Interest in Minors.	2022, Iso-Britannia	Tutkimuksen tarkoituksena kuvata naisten kokemuksia lapsikohteisen seksuaalisuuden kanssa elämisestä.	Kuusi 18–40-vuotiasta naista, jotka identifioituivat lapsikohteista seksuaalisuutta kokeviksi.	Anonyymi puolistrukturoitu haastattelu, tulkitseva fenomenologinen analyysi.	Naisia ei tunnusteta lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokeviksi; he ovat vähemmistö vähemmistössä, vertaistukea hankala saada naisena. Identiteetin salaaminen läheisiltä ja valheessa eläminen, eristäytyneisyys ja yksinäisyys sekä pelko seurauksista, jos asiasta kertoo. Ammattilaisten taidottomuus.

Tutkimus (n=20)	Vuosi, maa	Tarkoitus	Otos, aineisto	Menetelmä	Keskeiset tulokset
11. Levenson Jill S. & Grady, Melissa D. Preventing Sexual Abuse: Perspectives of Minor Attracted Persons About Seeking Help.	2019, Yhdysvallat	Tutkimuksen tarkoitus oli kerätä tietoa lapsikohteista kiinnostusta kokevien virallisista ja epävirallisesta avun hakemisesta, tuen hakemisen esteitä ja tuen tavoitteita.	n=293, 154 vastasi kaikkiin kysymyksiin	Kyselytutkimus, aineistolähtöinen analyysi	Osallistujista 75% oli hakenut apua ammattilaisilta, heistä puolet koki hyötyneensä avusta. Avun hakemisen esteenä tuomituksi tulemisen pelko, hankaluus sellaisen terapeutin löytämiseen, jolla on kokemusta lapsikohteisuudesta, epätietoisuus luottamuksellisuudesta, sekä taloudellinen tilanne. Osallistujat kertoivat yksinäisyydestä, masennuksesta, ahdistuksesta, itsetuhoisuudesta ja itsemurhayrityksistä. Noin 47% kertoi, ettei kukaan heidän läheisistään tiedä heidän lapsikohteisuudestaan.
12. Levenson, Jill S. & Willis, Gwenda M. & Vicencio, Claudia P. Obstacles to help-seeking for sexual offenders: implications for prevention of sexual abuse.	2017, Yhdysvallat	Tutkimuksen tarkoitus oli selvittää avun hakemisen esteitä	123 lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevaa, seksuaalirikoksen vuoksi hoidossa olevaa henkilöä	Kyselytutkimus	Avun hakemisen esteinä oli stigman johtuva häpeä ja kiinnostuksen salaaminen, huoli luottamuksellisuudesta, terapeutin löytymisen vaikeus ja terapia hinta.

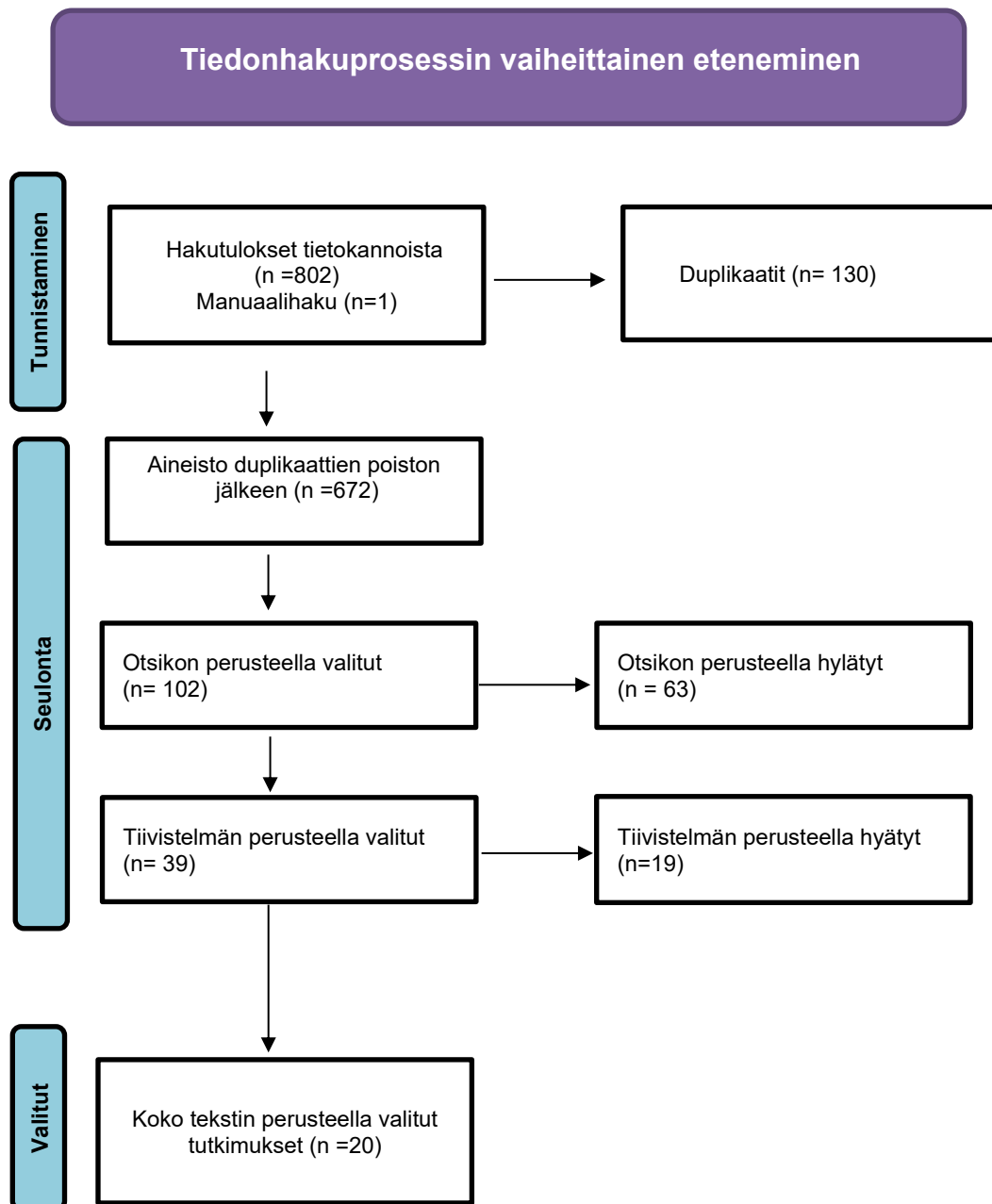
Tutkimus (n=20)	Vuosi, maa	Tavoite	Otos, aineisto	Menetelmä	Keskeiset tulokset
13.Parr, Jennifer & Pearson, Dominic. Non-Offending Minor-Attracted Persons: Professional Practitioners' Views on the Barriers to Seeking and Receiving Their Help.	2019, Iso-Britannia	Tutkimuksen tarkoituksena oli tutkia ammattilaisten näkemyksiä esteistä avun hakemisessa ja saamisessa, ja siitä, miten esteitä voidaan vähentää.	20 kohderyhmän parissa työskentelevää ammattilaista.	Casetapaus, induktiivinen temaattinen analyysi	Olemassa olevaa apua ei ole helppo löytää. Osa ammattilaisista ei suostu työskentelemään kohderyhmän parissa lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokeviin liittyvän väärän tiedon vuoksi, eikä ammattilaisilla ole riittävästi koulutusta. Kohderyhmällä on pelko tuomitukseksi ja häpäistykseksi tulemisesta. Pelko ilmoituksen tekemisestä viranomaisille estää tuen hakemisen. Median mahdollisuus tuen hakemisen esteiden vähentämisessä, kansalaisten tiedon lisääminen ja seksuaalikasvatus kouluissa.
14.Shields Ryan T. & Murray, Sarah M.& Ruzicka, Amanda E. & Buckman, Cierra & Kahn Geoff & Benelmouffok, Aniss, & Letourneau Elizabeth J. Help wanted: Lessons on prevention from young adults with a sexual interest in pre-pubescent children.	2022, Yhdysvallat	Tutkimuksella haluttiin lisätä tietoa nuorista ja nuorista aikuisista, jotka ovat seksuaalisesti kiinnostuneita lapsista ennaltaehkäisevien toimien kehittämiseksi ja mielenterveyden tukemiseksi.	18–30-vuotiaita nuoria yhteensä 30 henkilöä Pohjois- ja Etelä-Amerikasta, Euroopasta ja Australiasta.	Puhelinhaastattelu sekä lyhyt verkkokysely.	Seksuaaliseen kiinnostukseen huomaamiseen liittyi mm. pelon ja häpeän tunteita sekä yksinäisyyttä ja eristäytyneisyyttä. Roolimallien puuttuminen joiden seksuaalinen kiinnostus kohdistuu lapsiin, ja jotka pärjäävät hyvin elämässä Itsehuollisuus, median stigmatisoiva vaikutus ja hirviöleima.

Tutkimus (n=20)	Vuosi, maa	Tavoite	Otos, aineisto	Menetelmä	Keskeiset tulokset
15.Schaefer, Adelle & Wittenberg, Alexander & Galynker, Igor & Cohen, Lisa J. Qualitative Analysis of Minor Attracted Persons' Subjective Experience: Implications for Treatment.	2022, Yhdysvallat	Tutkimuksessa selvitetiin lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien kokemuksia ja mitä he haluava yhteiskunnan tietävän lapsikohteisesta seksuaalisuudesta.	319 lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevaa 18 vuotta täyttä henkilöä.	Verkkokysely, jossa narratiivisia vastauksia. Interatiivinen temaattinen analyysi.	Osallistujat kertoivat stigmasta, ahdistuksesta, häpeästä, syyllisyydestä, itsetuhoisuudesta ja masennuksesta. Pelkoa kertomiseen liittyen. Osallistujilla ei ollut luotettavia läheisiä, joille kertoa asiasta. Ammattilaisten osaamisen puute ja epätietoisuus siitä, mistä apua voi saada.
16.Stevens, Eleanor & Wood, Jane. "I Despise Myself for Thinking about Them." A Thematic Analysis of the Mental Health Implications and Employed Coping Mechanisms of Self-Reported Non-Offending Minor Attracted Persons.	2019, Iso-Britannia	Tutkittiin keskusteluita lapsikohteista seksuaalista kiinnostusta kokevien keskustelufoorumilta mielenterveyteen liittyen.	Keskustelufoorumilta kerätty 5210 keskustelua.	Temaattinen analyysi	Lähes kolmannes tutkimuksessa esiin tulleista mielenterveysongelmista liittyi itsetuhoisuuteen ja itsevihaan, ahdistukseen, masennukseen, ja riippuvuuteen.

Tukimus (n=20)	Maa, vuosi	Tavoite	Otos, aineisto	Menetelmä	Keskeiset tulokset
17. Stelzmann, Daniela & Jahnke, Sara & Kuhle, Laura F. Media Coverage of Pedophilia and Its Impact on Help-Seeking Person with Pedophilia in Germany – A Focus Group Study.	2022, Saksa	Vaikuttaako median uutisointi pedofiiliasta kärsivien apua hakevien henkilöiden elämään ja miten se vaikuttaa siihen.	Neljä laadullista fokusryhmäkeskustelua, 20 osallistujaa.	Fokusryhmäkeskusteluja, analysoitiin laadullisella sisällönanalyysillä	Keskusteluista nousi esille roolimalien ja positiivisten esimerkkien tarve mediassa, joka auttaisi laskemaan tuen hakemisen esteitä.
18. Taivaloja Nita & Paalanen Tommi. Seksuaalisuuden ja muutoksen saamat merkitykset SeriE-hankkeen asiakkaiden puheissa.	2022, Suomi.	Tavoitteena oli selvittää haastatettavien antamia merkityksiä lapsikohteiselle seksuaalisuudelle ja seksuaalisuudessa koetulle muutokselle ennen ja jälkeen SeriE-hankkeen tukipalveluiden käyttämistä.	4 osallistujaa	Strukturoitu haastattelujoista 2 toteutettu keskustelemalla ja 2 kirjallisesti.	Stigma, hirviöleima, itsetuhoisuus. Myönteiset kokemukset tuesta.

Tutkimus (n=20)	Maa, vuosi	Tavoite	Otos, aineisto	Menetelmä	Keskeiset tulokset
<p>19.Tozdan , Safiye & Hübener, Greta & Briken, Peer & Schröde, Johanna. What do women with sexual interest in children tell us about the assumed cause of their sexual interest in children, (non-)disclosure, and professional help?—Results of a qualitative content analysis.</p>	<p>2023, Saksa</p>	<p>Selvitettiin vastaajien omia teorioitaan siitä, mistä heidän seksuaalinen kiinnostuksensa lapsiin johtuu, kokemuksia kertomisesta ja salaamisesta sekä kokemuksia ja mielipiteitä ammatillisesta avusta.,</p>	<p>50 saksan- ja englanninkielistä naista, joiden kiinnostus kohdistuu alle 14-vuotiaisiin lapsiin, keski-ikä 33,6.vuotta.</p>	<p>Verkkokysely, induktiivinen sisällönanalyysi</p>	<p>Lapsikohteisesta seksuaalisuudesta kertomien esteinä oli muun muassa stigma, häpeä ja pelko ilmoitusten tekemisestä Osallistujista 30 prosenttia kertoi hakeneensa apua ammattilaisilta. Useimpien kokemukset olivat negatiivisia. 56 prosenttia vastaajista oli kertonut lapsikohteisyydestä jollekin ja monilla kokemus oli positiivinen.</p>
<p>20.Walker, A. "Understanding resilience strategies among Minor-Attracted individuals", Doctoral dissertation, City University of New York, New York.</p>	<p>2017, Yhdysvallat</p>	<p>Tutkimuksella haluttiin vastata tiedon puutteen koskinen niiden lapsikohteista kiinnostusta kokevien kokemuksia, jotka eivät ole toimineet kiinnostuksensa mukaan.</p>	<p>41 osallistujaa</p>	<p>Puolistrukturoitu haastattelu</p>	<p>Tutkimukseen osallistuneet kokivat pelkoa ja hämmennystä. he puhuvat mm. hirviöleimasta, masennuksesta, ahdistuksesta, yksinäisyydestä, häpeästä, perheen suojelemisesta omalta seksuaaliuudelta, pelko fyysisestä väkivallasta ja itsetuhoisista ajatuksista. 80 prosenttia oli kertonut vähintään yhdelle henkilölle kiinnostuksestaan, reaktiot olivat 28:lla tukevia tai neutraaleja, ja 11:sta negatiivisia.</p>

Tiedonhaun etenemisen kuvaus

Kuvio 8. Tiedonhaun prosessikaavio soveltaen Prisma 2020 flow- diagrammia (Page ym. 2021)